

Brusel 26. června 2018
(OR. en)

10295/18

Interinstitucionální spis:
2016/0397 (COD)

SOC 427
EMPL 348
CODEC 1113

VÝSLEDEK JEDNÁNÍ

Odesílatel: Generální sekretariát Rady

Příjemce: Delegace

Č. předchozího
dokumentu: 10052/18

Č. dok. Komise: 15642/16 + ADD 1-ADD 8

Předmět: Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterým se mění nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a nařízení (ES) č. 987/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 (Text s významem pro EHP a Švýcarsko)
– obecný přístup

Delegace naleznou v příloze znění výše uvedeného návrhu nařízení, ohledně něhož dosáhla Rada pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele (EPSCO) na zasedání konaném dne 21. června 2018 obecného přístupu. Změny oproti poslední verzi (přílohy dokumentu 10052/18) jsou vyznačeny **tučně**.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

**kterým se mění nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení
a nařízení (ES) č. 987/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004**

(Text s významem pro EHP a pro Švýcarsko)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 48 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ode dne 1. května 2010 se na základě nařízení (ES) č. 883/2004 a (ES) č. 987/2009 začal používat modernizovaný systém koordinace sociálního zabezpečení.

¹ Úř. věst. C , , s. .

- (2) Tato nařízení byla aktualizována nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 465/2012 ze dne 22. května 2012 s cílem doplnit, upřesnit a aktualizovat jejich určitá ustanovení, zejména pokud jde o určení použitelných právních předpisů a dávek v nezaměstnanosti, a provést technické úpravy v odkazech na vnitrostátní právní předpisy v přílohách.
- (3) Z hodnocení a diskusí v rámci Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení vyplynulo, že v oblasti dávek dlouhodobé péče, dávek v nezaměstnanosti a rodinných dávek by proces modernizace měl dále pokračovat.
- (4) Je nadále zásadní, aby pravidla pro koordinaci držela krok s vyvíjejícím se právním a společenským kontextem, v jehož rámci fungují, tím, že se dále usnadní výkon práv občanů a současně zajistí právní jasnost, spravedlivé a vyvážené rozdělení finanční zátěže mezi zúčastněné instituce členských států, správní jednoduchost a vymahatelnost předpisů.
- (5) Při uplatňování zásady rovného zacházení stanovené v nařízení (ES) č. 883/2004 musí být respektována judikatura Soudního dvora Evropské unie. Soudní dvůr vyložil uvedenou zásadu a vztah mezi nařízením (ES) č. 883/2004 a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států² ve svých rozsudcích ve věcech C-140/12 *Brey*, C-333/13 *Dano*, C-67/14 *Alimanovic*, C-299/14 *Garcia-Nieto* a C-308/14 *Komise v. Spojené království*.

² Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77.

- (6) Dávky dlouhodobé péče dosud nebyly výslovně zahrnuty do věcné působnosti nařízení (ES) č. 883/2004, nýbrž byly v zásadě koordinovány podle pravidel platných pro dávky v nemoci, což vedlo k právní nejistotě jak pro instituce, tak pro osoby žádající o dávky dlouhodobé péče. Je třeba, aby byl v rámci nařízení pro dávky dlouhodobé péče vytvořen stabilní právní rámec, který bude tyto dávky nadále koordinovat zpravidla jako dávky v nemoci a bude zahrnovat jasnou definici a seznam těchto dávek.
- (7) [...]
- (8) V oblasti dávek v nezaměstnanosti by pravidla pro sčítání dob pojištění měla být uplatňována všemi členskými státy jednotně.
- (8a) Za účelem zajištění skutečné vazby mezi nezaměstnanou osobou a trhem práce členského státu poskytujícího dávky v nezaměstnanosti, s výjimkou zcela nezaměstnaných přeshraničních pracovníků uvedených v čl. 65 odst. 2 a 2a nařízení (ES) č. 883/2004, by pravidla pro sčítání dob pojištění pro účely přiznání nároku na dávky v nezaměstnanosti měla být podmíněna tím, že pojištěná osoba v uvedeném členském státě nedávno získala nepřetržitou dobu pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti v délce nejméně jednoho měsíce, a tím po předem stanovenou dobu přispívala k financování systému dávek v nezaměstnanosti uvedeného členského státu. V opačném případě by měl příslušným státem být předposlední členský stát, v němž daná osoba dobu pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti získala, pokud tato osoba takovou dobu v daném členském státě získala. V tomto případě by registrace u služeb zaměstnanosti členského státu posledního pojištění měla mít stejný účinek jako registrace u služeb zaměstnanosti členského státu, ve kterém byla nezaměstnaná osoba dříve pojištěna. V případech, kdy daná osoba v uvedených členských státech takovou dobu nezískala, by příslušným státem měl být členský stát posledního pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti.

- (9) S cílem zlepšit příležitosti pro nezaměstnané osoby, které se přestěhují do jiného členského státu za účelem hledání práce, jakož i jejich možnosti opětovného začlenění na trhu práce, a řešit nesoulad mezi nabízenými a požadovanými dovednostmi na přeshraniční úrovni, se mohou členské státy rozhodnout využít možnosti prodloužit dobu pro vývoz dávek v nezaměstnanosti až do konce doby nároku dané osoby na tyto dávky.
- (10) Je nutné zaručit rovnější zacházení ve vztahu k příhraničním a přeshraničním pracovníkům, a to zajištěním toho, aby tito pracovníci pobírali dávky v nezaměstnanosti z členského státu, v němž naposledy vykonávali činnost, za předpokladu, že v tomto členském státě získali dobu pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti v délce alespoň tří nepřetržitých měsíců.
- (10a) Trh práce v Lucembursku se vyznačuje řadou specifických rysů. Příhraniční pracovníci tvoří velmi podstatnou část celkové zaměstnanosti v Lucembursku, která značně převyšuje podíl příhraničních pracovníků na pracujícím obyvatelstvu kteréhokoli jiného členského státu. Očekává se, že zavedení nových pravidel týkajících se příhraničních a přeshraničních pracovníků povede k velmi vysoké administrativní zátěži pro lucemburský veřejný úřad práce, a to z důvodu významného nárůstu počtu příhraničních pracovníků, pro které by se tento úřad stal příslušnou institucí. Je proto vhodné poskytnout Lucembursku další lhůtu na postupné zavedení, během níž budou nadále platit články 65 a 86 nařízení (ES) č. 883/2004 a články 56 a 70 nařízení (ES) č. 987/2009, které byly v platnosti přede dnem [vstup nařízení (EU) xxxx v platnost], tak aby tento členský stát měl potřebný čas na přijetí všech nezbytných přípravných kroků, které umožní hladký přechod od stávajícího regulačního rámce na nová pravidla, a na uzpůsobení jeho systému sociálního zabezpečení.**
- (11) Za účelem zohlednění rozsudku Soudního dvora Evropské unie ve věci C-347/12 *Wiering* pro účely výpočtu vyrovnávacího doplatku existují dvě kategorie rodinných dávek stejného druhu: peněžité rodinné dávky, jejichž hlavním účelem je náhrada příjmu, jenž nebyl získán z důvodu péče o dítě, a všechny ostatní rodinné dávky.

- (11a) Peněžité rodinné dávky, jejichž hlavním účelem je náhrada částí příjmu nebo celého příjmu, jenž nebyl získán, nebo příjmu, jenž daná osoba nemůže získat z důvodu výchovy dítěte, jsou navrženy tak, aby vyhovovaly individuálním a osobním potřebám rodiče, na něž se vztahují právní předpisy příslušného členského státu, a tudíž se odlišují od jiných rodinných dávek, jelikož mají kompenzovat rodiče za ztrátu příjmu nebo platu během doby věnované výchově dítěte, a nikoli pouze pokrývat obecné rodinné výdaje.
- (12) Aby se umožnila včasná aktualizace nařízení (ES) č. 883/2004 s ohledem na vývoj na vnitrostátní úrovni, měla by být pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změny příloh nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009, přenesena na Evropskou komisi. Je obzvláště důležité, aby Komise během přípravné práce uspořádala vhodné konzultace včetně konzultací na odborné úrovni a aby byly tyto konzultace vedeny v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016³. Konkrétně pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Evropský parlament a Rada měly obdržet veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci by měli mít automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (13) S cílem podpořit členské státy v jejich úsilí bojovat proti podvodům a omylům při uplatňování pravidel pro koordinaci je nutné stanovit širší právní základ, který umožní zpracování osobních údajů o osobách, na něž se vztahují nařízení (ES) č. 883/2004 a (ES) č. 987/2009. To by mělo členským státům umožnit porovnávání údajů, které mají v držení příslušné instituce v tomto státě, s údaji, které má v držení jiný členský stát, s cílem odhalit omyly nebo nesrovnalosti, jež vyžadují další šetření.
- (14) [...]

³ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1–14.

- (15) V zájmu zrychlení postupu pro ověření a zrušení dokumentů v případech podvodu nebo omylu je nezbytné posílit spolupráci a výměnu informací mezi vydávající institucí a institucí požadující zrušení. Existují-li pochybnosti o platnosti dokumentu nebo správnosti podpůrných dokladů, je v zájmu členských států i dotčených osob, aby dotčené instituce dosáhly dohody v přiměřené lhůtě.
- (15a) Pokud jde o dokumenty týkající se právních předpisů v oblasti sociálního zabezpečení, jež se vztahují na držitele, měl by být stanoven podrobný postup spolupráce pro případ pochybností o jejich platnosti. Je rovněž nezbytné stanovit další pravidla týkající se zpětné účinnosti v případě, že je dokument zrušen nebo opraven. To zahrnuje situace, ve kterých by zúčastněné členské státy měly zvážit uzavření dohody na základě článku 16 nařízení (ES) č. 883/2004 na všechny doby, jichž se dokument týká, nebo jejich část.
- (16) Pro zajištění efektivního a účinného fungování pravidel pro koordinaci je nezbytné vyjasnit pravidla pro určení právních předpisů použitelných na zaměstnance, kteří vykonávají hospodářskou činnost ve dvou nebo více členských státech, aby se zaručila větší rovnost s podmínkami vztahujícími se na osoby, které jsou přidělené do jednoho členského státu, aby zde vykonávaly hospodářskou činnost.
- (16a) Vazba na systém sociálního zabezpečení členského státu původu zaměstnaných osob, které jsou přiděleny do jiného členského státu, by navíc měla být posílena stanovením minimální doby předchozí účasti v tomto systému.

- (17) Evropské komisi by měly být svěřeny prováděcí pravomoci v zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění článků 12 a 13 nařízení (ES) č. 883/2004 a pro provádění pravidel týkajících se vymáhání v nařízení (ES) č. 987/2009. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s článkem 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁴.
- (18) Pokud členský stát není schopen ve stanovené lhůtě oznámit průměrné roční náklady na osobu v každé věkové skupině za referenční rok, je nutné zajistit jinou možnost, a sice že členský stát může požádat o náhradu pro daný rok na základě průměrných ročních nákladů za rok jemu bezprostředně předcházející, které byly zveřejněny v Úředním věstníku. Náhrada nákladů na věcné dávky na základě paušálních částek by se měla co nejvíce přibližovat skutečným nákladům; výjimka z oznamovací povinnosti by tedy měla podléhat schválení správní komisí a neměla by být udělena ve dvou po sobě jdoucích letech.
- (19) Postup započtení uplatňující se v situacích, kdy právní předpisy členského státu byly použity prozatímně v souladu s článkem 6 nařízení (ES) č. 987/2009, by měl být rozšířen i na další případy, ve kterých instituce nebyla k přiznání dávek nebo přijetí příspěvků příslušná. Kromě toho je v této souvislosti nutné zdržet se použití rozdílných ustanovení týkajících se omezení vnitrostátních právních předpisů s cílem zajistit, aby zpětnému vyrovnání mezi institucemi nebránily žádné neslučitelné lhůty stanovené vnitrostátním právem, a současně stanovit jednotnou promlčecí dobu tří let počítanou zpětně od zahájení dialogu podle čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 3 tohoto nařízení, čímž se má zajistit, že postup pro řešení takových sporů nebude znemožněn.

⁴ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (20) Účinné vymáhání představuje způsob, jak předcházet podvodům a zneužívání a jak tyto případy řešit, a zároveň prostředek k zajištění bezproblémového fungování systémů sociálního zabezpečení. Postupy pro vymáhání uvedené v kapitole III hlavy IV nařízení č. 987/2009 vycházejí z postupů a pravidel stanovených ve směrnici Rady 2008/55/ES⁵. Tato směrnice byla nahrazena směrnicí 2010/24/EU o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření⁶, která zavedla jednotný doklad, který se má používat pro opatření k vymáhání pohledávek, jakož i jednotný standardní formulář pro doručování aktů a opatření vztahujících se k pohledávce. Přezkum provedený Správní komisí pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení ukázal, že většina členských států považuje za vhodné použít jednotný doklad o vymahatelnosti pohledávky podobný dokladu, který je stanoven ve směrnici 2010/24/EU. Je tedy nutné, aby pravidla pro vzájemnou pomoc, pokud jde o vymáhání pohledávek v oblasti sociálního zabezpečení, odrážela nová opatření uvedená ve směrnici 2010/24/EU s cílem zajistit účinnější vymáhání a hladké fungování pravidel pro koordinaci.
- (21) Aby se zohlednily právní změny v některých členských státech a zajistila právní jistota zúčastněných stran, je třeba změnit přílohy nařízení (ES) č. 883/2004,
- (22) Zatímco celou řadu ustanovení tohoto nařízení lze uplatňovat okamžitě, neboť nevyžadují další provedení, u některých jiných ustanovení tohoto nařízení je vhodné stanovit datum použitelnosti, které by poskytlo dostatečný čas na jejich provedení,

⁵ Směrnice Rady 2008/55/ES ze dne 26. května 2008 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z některých dávek, cel, daní a jiných opatření (Úř. věst. L 150, 10.6.2008, s. 28).

⁶ Směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření (Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 1).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 883/2004 se mění takto:

1) [...]

1a) nový Za 2. bod odůvodnění se vkládá nový bod odůvodnění 2a, který zní:

„(2a) Články 45 a 48 Smlouvy o fungování Evropské unie zajišťují volný pohyb pracovníků, což zahrnuje odstranění jakékoli diskriminace na základě státní příslušnosti, a stanoví přijetí takových opatření v oblasti sociálního zabezpečení, která jsou k zajištění tohoto volného pohybu pracovníků nezbytná. Podle článku 21 Smlouvy o fungování Evropské unie má navíc každý občan Unie právo svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států s výhradou omezení a podmínek stanovených ve Smlouvách a v opatřeních přijatých k jejich provedení.“

2) [...]

2a) nový 5. bod odůvodnění se nahrazuje tímto:

„Je nezbytné, aby v rámci této koordinace byla v Unii dotčeným osobám zaručena rovnost zacházení podle různých vnitrostátních právních předpisů.“

2aa) nový Za 5. bod odůvodnění se vkládá nový bod odůvodnění 5(-a), který zní:

„Při uplatňování zásady rovného zacházení stanovené tímto nařízením musí být respektována judikatura Soudního dvora. Soudní dvůr vyložil uvedenou zásadu a vztah mezi tímto nařízením a směrnicí 2004/38/ES ve svých nedávných rozsudcích ve věcech C-140/12 Brey, C-333/13 Dano, C-67/14 Alimanovic, C-299/14 Garcia-Nieto a C-308/14 Komise v. Spojené království.“

3) [...]

4) Bod odůvodnění 18b se nahrazuje tímto:

„V příloze III hlavě FTL nařízení Komise (EU) č. 965/2012 ze dne 5. října 2012, kterým se stanoví technické požadavky a správní postupy týkající se letového provozu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, ve znění nařízení Komise (EU) č. 83/2014 ze dne 29. ledna 2014, kterým se mění nařízení (EU) č. 965/2012, kterým se stanoví technické požadavky a správní postupy týkající se letového provozu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, je pojem „mateřské letiště“ pro členy letové posádky a posádky palubních průvodčích definován jako místo, které provozovatel určí členovi posádky, v němž člen posádky obvykle začíná a končí dobu služby nebo sérii dob služby a v němž provozovatel za normálních okolností není odpovědný za ubytování dotčeného člena posádky.“

5) 24. bod odůvodnění se nahrazuje tímto:

„(24) V souladu s judikaturou Soudního dvora by dávky dlouhodobé péče určené pojištěným osobám a jejich rodinným příslušníkům měly být v zásadě i nadále koordinovány podle pravidel platných pro dávky v nemoci. Tato pravidla by však měla zohledňovat specifickou povahu dávek dlouhodobé péče. Je rovněž nezbytné stanovit zvláštní ustanovení v případě souběhu věcných a peněžitých dávek dlouhodobé péče.“

5a) nový Za 24. bod odůvodnění se vkládá toto:

„(24a) Dávkami dlouhodobé péče se rozumí pouze ty dávky, jejichž hlavním účelem je zajištění potřeby péče v případě osob, které z důvodu nezpůsobilosti, například vzhledem ke stáří, zdravotnímu postižení nebo onemocnění, vyžadují po delší dobu značnou pomoc druhých při provádění základních činností každodenního života. Dávkami dlouhodobé péče se navíc rozumí pouze ty dávky, jež mohou být považovány za dávky sociálního zabezpečení ve smyslu tohoto nařízení. V souladu s příslušnou judikaturou Soudního dvora, k níž patří například věc C-433/13, Komise v. Slovenská republika, jsou dávkami sociálního zabezpečení ty dávky, jež jsou příjemcům poskytovány na základě právními předpisy vymezené situace, aniž by došlo k individuálnímu posouzení osobních potřeb na základě volného uvážení, přičemž dávky dlouhodobé péče by měly být vykládány rovněž v tomto smyslu. Dávky dlouhodobé péče zejména nezahrnují sociální nebo lékařskou pomoc. Dávky poskytované na základě volného uvážení po individuálním posouzení osobních potřeb žadatele nepředstavují dávky dlouhodobé péče, na které se vztahuje toto nařízení.“

5b) nový Za 32. bod odůvodnění se vkládá toto:

„(32a) Členské státy se mohou rozhodnout, zda využijí možnosti prodloužit lhůtu tří měsíců podle čl. 64 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení v souladu s právními předpisy Unie, včetně rozsudku Soudního dvora ve věci C-551/16 *Klein Schiphorst*.“

6) Za 35. bod odůvodnění se vkládají nové body odůvodnění, které znějí:

„(35-a) Pro účely výpočtu vyrovnávacího doplatku by toto nařízení mělo vzít v úvahu rozsudek Soudního dvora ve věci C-347/12 *Wiering* a současně poskytnout nezbytná vyjasnění a zjednodušení. S ohledem na zvláštní povahu různých rodinných dávek existujících v členských státech je třeba rozlišovat dva druhy rodinných dávek na základě jejich hlavního účelu a cílů a na základě kritérií pro jejich přiznání.“

(35a) Peněžité rodinné dávky, jejichž hlavním účelem je náhrada části příjmu nebo celého příjmu, jenž nebyl získán, nebo příjmu, jenž daná osoba nemůže získat, z důvodu výchovy dítěte, lze odlišit od jiných rodinných dávek určených k vyrovnání rodinných výdajů. Vzhledem k tomu, že tyto dávky by mohly být považovány za individuální nároky, jež osobně přísluší rodiči na základě právních předpisů příslušného členského státu, mělo by být možné je vyhradit výlučně pro dotčeného rodiče. Takové individuální dávky by měly být uvedeny v části I přílohy XIII tohoto nařízení. Členský stát se sekundární příslušností může rozhodnout, že v případě souběhu nároků na rodinné dávky podle právních předpisů příslušného členského státu a podle právních předpisů členského státu bydliště rodinných příslušníků by se na tyto dávky neměla vztahovat pravidla přednosti. Pokud se členský stát rozhodne, že pravidla přednosti nepoužije, musí tak činit důsledně ve vztahu ke všem oprávněným osobám ve srovnatelné situaci, a musí být uveden v příloze XIII části II.“

7) Za 39. bod odůvodnění se vkládá toto:

„(39a) Na zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení se použijí příslušné právní předpisy EU týkající se ochrany údajů, zejména nařízení (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů).“

8) Za 45. bod odůvodnění se vkládají nové body odůvodnění, které znějí:

„(46) Aby se umožnila včasná aktualizace tohoto nařízení s ohledem na vývoj na vnitrostátní úrovni, měla by být pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změny příloh tohoto nařízení a nařízení (ES) č. 987/2009, přenesena na Evropskou komisi. Je obzvláště důležité, aby Komise během přípravné práce uspořádala vhodné konzultace včetně konzultací na odborné úrovni a aby byly tyto konzultace vedeny v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016⁷. Konkrétně pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Evropský parlament a Rada měly obdržet veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci by měli mít automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(47) Toto nařízení ctí základní práva a dodržuje zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie a Evropskou úmluvou o lidských právech.

(48) [...]“

9) Článek 1 se mění takto:

a) [...]

b) v písm. i) bodu 1 se odrážka ii) nahrazuje tímto:

„i) 1. ii) jde-li o věcné dávky na základě hlavy III kapitoly 1, každá osoba stanovená nebo uznaná za rodinného příslušníka nebo označená za člena domácnosti právními předpisy členského státu, v němž má bydliště;“

⁷ Dokument COM(2015) 216 final.

c) v písmeni va) se bod i) nahrazuje tímto:

„va) i) pro účely hlavy III kapitoly 1, pokud jde o dávky v nemoci, mateřství a rovnocenné otcovské dávky, věcné dávky stanovené v právních předpisech členského státu, které jsou určeny k poskytnutí a zpřístupnění lékařské péče a produktů a služeb souvisejících s touto péčí i k přímé úhradě nebo náhradě nákladů na tuto péči, produkty a služby související s touto péčí.“;

ca) nové za písm. va) bod i) se vkládá nový bod, který zní:

„(-ii) pro účely hlavy III kapitoly 1, pokud jde o dávky dlouhodobé péče, věcné dávky stanovené v právních předpisech členského státu, které jsou určeny k poskytnutí a zpřístupnění dlouhodobé péče i k přímé úhradě nebo náhradě nákladů na tuto péči, jak je uvedena v definici v písmeni vb)“;

d) za písmeno va) se vkládá nové písmeno, které zní:

„vb) „dávkou dlouhodobé péče“ rozumí věcná nebo peněžitá dávka určená k zajištění potřeby péče v případě osoby, která z důvodu nezpůsobilosti vyžaduje po delší dobu značnou pomoc jiné osoby nebo jiných osob při provádění základních činností každodenního života na podporu své osobní nezávislosti; to zahrnuje dávky přiznané za stejným účelem osobě poskytující takovou péči;“.

9a) nový V čl. 3 odst. 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) dávky v nemoci a dávky dlouhodobé péče;“

10) [...]

11) [...]

12) Článek 11 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. U osob pobírajících peněžité dávky z důvodu nebo v důsledku jejich zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti se pro účely této hlavy má za to, že uvedenou činnost vykonávají. To se netýká invalidních, starobních nebo pozůstalostních důchodů, důchodů při pracovních úrazech nebo nemocech z povolání ani peněžitých dávek dlouhodobé péče poskytovaných osobě vyžadující péči.“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Činnost, kterou člen letové posádky nebo posádky palubních průvodčích vykonává v oblasti osobní nebo nákladní letecké dopravy, se považuje za činnost vykonávanou v členském státě, ve kterém se nachází jeho mateřské letiště ve smyslu přílohy III hlavy FTL nařízení Komise (EU) č. 965/2012 ze dne 5. října 2012, kterým se stanoví technické požadavky a správní postupy týkající se letového provozu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, ve znění nařízení Komise (EU) č. 83/2014/EU ze dne 29. ledna 2014.“

13) Článek 12 se nahrazuje tímto:

„Článek 12

Zvláštní pravidla

1. Osoba, která jako zaměstnanec provozuje v členském státě činnost jménem zaměstnavatele, jenž zde běžně vykonává své činnosti, a která je tímto zaměstnavatelem přidělena do jiného členského státu, aby zde konala práci jménem tohoto zaměstnavatele, podléhá i nadále právním předpisům prvního členského státu, nepřesahuje-li předpokládaná doba trvání takové práce 24 měsíců a nenahrazuje-li tato osoba jiného dříve přiděleného zaměstnance, na něhož se vztahuje tento odstavec, nebo samostatně výdělečně činnou osobu, na kterou se vztahuje odstavec 2.

2. Na osobu, která obvykle vykonává samostatnou výdělečnou činnost v jednom členském státě a která se rozhodne vykonávat podobnou činnost v jiném členském státě, se nadále vztahují právní předpisy prvního členského státu, nepřesahuje-li předpokládaná doba trvání takové činnosti 24 měsíců a nenahrazuje-li tato osoba jiného dříve přiděleného zaměstnance, na něhož se vztahuje odstavec 1, nebo samostatně výdělečně činnou osobu, na kterou se vztahuje tento odstavec.

2a. Pokud zaměstnanec, na něhož se vztahuje odstavec 1, nebo samostatně výdělečně činná osoba, na kterou se vztahuje odstavec 2, práci nebo činnost nedokončí a nahradí je jiná osoba, na tuto jinou osobu se nadále vztahují právní předpisy členského státu, ze kterého byla přidělena nebo ve kterém obvykle vykonává činnost jako samostatně výdělečně činná osoba, nepřesahuje-li celková doba trvání, po jakou tuto práci nebo činnost všechny dotčené osoby ve druhém členském státě vykonávají, 24 měsíců a jsou-li splněny ostatní podmínky stanovené v odstavci 1 nebo 2.“

14) V článku 13 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 4a, který zní:

„4a. Na osobu, která vykonává činnost formou zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti v jednom členském státě a zároveň pobírá dávky v nezaměstnanosti od jiného členského státu, se vztahují právní předpisy členského státu, který vyplácí dávky v nezaměstnanosti.“

14a) nový V hlavě III se název kapitoly 1 mění takto:

„Dávky v nemoci, dávky dlouhodobé péče, dávky v mateřství a rovnocenné otcovské dávky“.

14b) nový Článek 19 se nahrazuje tímto:

„Článek 19

Pobyt mimo příslušný členský stát

1. Nestanoví-li odstavec 2 jinak, pojištěná osoba a její rodinní příslušníci pobývající v jiném členském státě než v příslušném členském státě mají nárok na věcné dávky, které se během jejich pobytu stanou nezbytnými buď ze zdravotních důvodů nebo z důvodu potřeby dlouhodobé péče, s přihlédnutím k povaze těchto dávek a k očekávané délce pobytu. Tyto dávky poskytuje instituce místa pobytu jménem příslušné instituce v souladu s právními předpisy, které uplatňuje tak, jako by dotyčné osoby byly podle uvedených právních předpisů pojištěny.

Tento článek se nevztahuje na věcné dávky, včetně dávek souvisejících s chronickými nebo již existujícími onemocněními, s narozením dítěte nebo dlouhodobou péčí, pokud účelem pobytu v jiném členském státě je obdržet tyto dávky.

2. Správní komise sestaví seznam věcných dávek, které vzhledem k tomu, že mají být poskytovány během pobytu v jiném členském státě, vyžadují z praktických důvodů předchozí dohodu mezi dotyčnou osobou a institucí poskytující dávku.“

14c) nový V článku 20 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Nestanoví-li toto nařízení jinak, pojištěná osoba cestující do jiného členského státu s tím účelem, aby během pobytu obdržela věcné dávky uvedené v čl. 1 písm. va) bodu i) tohoto nařízení, je povinna požádat o povolení příslušnou institucí.“

14d) nový Článek 30 se nahrazuje tímto:

„Článek 30

Příspěvky důchodců

1. Instituce členského státu, která je podle právních předpisů, které uplatňuje, odpovědná za provádění srážek příspěvků na dávky v nemoci, dávký dlouhodobé péče, dávky v mateřství a rovnocenné otcovské dávky, může vyžadovat a vymáhat tyto srážky vypočtené v souladu s platnými právními předpisy, jen pokud náklady na tyto dávky podle článků 23 až 26 má nést některá instituce uvedeného členského státu.

2. Pokud v případech uvedených v článku 25 je získání dávek v nemoci, dávek dlouhodobé péče, dávek v mateřství a rovnocenných otcovských dávek podmíněno placením příspěvků nebo obdobných plateb podle právních předpisů členského státu, ve kterém dotyčný důchodce bydlí, nelze tyto příspěvky vybírat z důvodu tohoto bydliště.“

15) V článku 32 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„3. Má-li rodinný příslušník odvozený nárok na dávky podle právních předpisů více než jednoho členského státu, použijí se tato pravidla přednosti:

a) u nároků přiznaných z různých důvodů platí toto pořadí přednosti:

i) nároky přiznané na základě zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti pojištěné osoby;

ii) nároky přiznané na základě pobírání důchodu pojištěnou osobou;

iii) nároky přiznané na základě bydliště pojištěné osoby;

b) u odvozených práv přiznaných ze stejného důvodu se pořadí přednosti stanoví odkazem na bydliště rodinného příslušníka jakožto pomocné kritérium;

c) v případech, kdy není možné stanovit pořadí přednosti na základě uvedených kritérií, se jako poslední kritérium použije nejdelší doba pojištění pojištěné osoby ve vnitrostátním důchodovém systému.“

15a) nový Za článek 33 se vkládá toto:

„Článek 33a

Dávky dlouhodobé péče

1. Správní komise vypracuje podrobný seznam dávek dlouhodobé péče, jež splňují kritéria uvedená v čl. 1 písm. vb) tohoto nařízení, přičemž se upřesní, které dávky jsou věcné a které peněžité a zda je dávka poskytována osobě vyžadující péči nebo osobě takovou péči poskytující.

2. Pokud má dávka dlouhodobé péče spadající do této kapitoly rovněž povahu dávek koordinovaných podle jiné kapitoly hlavy III, mohou členské státy postupovat odchylně a koordinovat tuto dávku v souladu s pravidly dané kapitoly, za předpokladu, že výsledek takové koordinace je pro příjemce obecně přinejmenším stejně příznivý, jako kdyby dávka byla koordinována jako dávka dlouhodobé péče podle této kapitoly, a daná dávka je uvedena v příloze XII, v níž je stanoveno, která kapitola hlavy III je použitelná.

3. Článek 34 odst. 1 a 3 tohoto nařízení se vztahuje rovněž na dávky uvedené v příloze XII.“

16) Článek 34 se nahrazuje tímto:

„Článek 34

Souběh dávek dlouhodobé péče

1. Jestliže příjemce peněžitých dávek dlouhodobé péče poskytovaných podle článku 21 nebo 29 je současně a podle této kapitoly oprávněn žádat pro stejný účel o věcné dávky instituci místa bydliště nebo pobytu v jiném členském státě a instituce v prvním členském státě je podle článku 35 rovněž povinna uhradit náklady na tyto věcné dávky, použije se obecné ustanovení o vyloučení souběhu dávek stanovené v článku 10, pouze s tímto omezením: pokud dotyčná osoba požádá o věcnou dávku a pobírá ji, sníží se částka peněžité dávky o částku věcné dávky, na niž se u instituce prvního členského státu, která má povinnost hradit náklady, uplatňuje nebo by se mohl uplatňovat nárok.

2. [...]

3) Dva nebo více členských států nebo jejich příslušné orgány se mohou dohodnout na dalších doplňkových opatřeních, která však nesmějí být pro dotčené osoby méně výhodná než zásady stanovené v odstavci 1.

4. Jsou-li během stejné doby a na stejné děti poskytovány peněžité dávky dlouhodobé péče podle právních předpisů více než jednoho členského státu, použijí se v případě souběhu dávek pravidla přednosti uvedená v čl. 68 odst. 1.“

17) [...]

18) V čl. 50 odst. 2 se slova „čl. 52 odst. 1 písm. a) nebo b)“ nahrazují slovy „čl. 52 odst. 1 písm. b)“.

18a) nový Za článek 61 se vkládá toto:

„Článek 60a

Zvláštní pravidla pro sčítání dob pro dávky v nezaměstnanosti

Pro účely použití článku 6 v rámci této kapitoly sčítá příslušný členský stát pouze doby, které jsou zohledňovány podle právních předpisů členského státu, v němž byly získány, pro účely získání nebo zachování nároku na dávky v nezaměstnanosti.“

19) Článek 61 se nahrazuje tímto:

„Článek 61

Zvláštní pravidla pro sčítání dob pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti

1. Kromě případů uvedených v čl. 65 odst. 2 a 2a je použití článků 6 a 60a členským státem posledního pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti podmíněno tím, že dotčená osoba naposledy získala nepřetržitou dobu pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti v délce alespoň jednoho měsíce v souladu s právními předpisy, podle nichž se o dávky žádá.

2. Pokud nezaměstnaná osoba nezískala nepřetržitou dobu pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti v délce alespoň jednoho měsíce v souladu s odstavcem 1, má tato osoba nárok na dávky v nezaměstnanosti v souladu s právními předpisy předposledního členského státu, ve kterém získala dobu pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti, za předpokladu, že tato doba trvala nepřetržitě alespoň jeden měsíc. Členský stát, který se stane příslušným v souladu s tímto odstavcem, poskytne dávky v nezaměstnanosti v souladu se svými právními předpisy poté, co v nezbytném rozsahu uplatnil články 6 a 60a, a za podmínky a s výhradou omezení, jež jsou stanoveny v článku 64a.

3. Pokud nezaměstnaná osoba nezískala nepřetržitou dobu pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti v délce alespoň jednoho měsíce v žádném z členských států uvedených v odstavcích 1 a 2, stane se příslušným členský stát posledního pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti a poskytne dávky v nezaměstnanosti v souladu se svými právními předpisy poté, co v nezbytném rozsahu uplatnil články 6 a 60a.“

19a) nový Článek 62 se nahrazuje tímto:

„Článek 62

Výpočet dávek

1. Příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy stanoví výpočet dávek na základě výše předchozího platu nebo příjmu ze samostatné výdělečné činnosti, přihlíží výlučně k platu nebo příjmu ze samostatné výdělečné činnosti, který dotyčná osoba obdržela za svou poslední činnost zaměstnance nebo osoby samostatně výdělečně činné podle uvedených právních předpisů.

2. Odstavec 1 se použije také v případech, kdy právní předpisy používané příslušnou institucí stanoví zvláštní referenční období pro určení platu nebo příjmu ze samostatné výdělečné činnosti, který slouží jako základ pro výpočet dávek, a pokud se na dotyčnou osobu po celou tuto dobu nebo její část vztahovaly právní předpisy jiného členského státu.

3. Odchylně od odstavců 1 a 2 přihlíží instituce členského státu, v němž má daná osoba bydliště, pokud jde o nezaměstnané osoby, na které se použije první a druhá věta čl. 65 odst. 2, za podmínek a omezení stanovených v právních předpisech, které tato instituce používá, k platu nebo příjmu ze samostatné výdělečné činnosti, který dotyčná osoba získala v členském státě, jehož právní předpisy se na ni vztahovaly během její poslední činnosti jako zaměstnance nebo osoby samostatně výdělečně činné, v souladu s prováděcím nařízením.“

19b) nový Článek 63 se nahrazuje tímto:

„Článek 63

Zvláštní ustanovení o upuštění od pravidel týkajících se bydliště

Pro účely této kapitoly se článek 7 použije pouze v případech stanovených v člancích 64, 64a a 65 a v mezích v nich stanovených.“

20) Článek 64 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„nezaměstnaná osoba si zachovává nárok na dávky po dobu tří měsíců ode dne, kdy přestala být k dispozici službám zaměstnanosti členského státu, který opustila, za předpokladu, že celkové trvání pobírání dávek nepřekročí celkové trvání jejího nároku na dávky podle právních předpisů tohoto členského státu; příslušné služby nebo instituce mohou lhůtu tří měsíců prodloužit do konce doby nároku dané osoby na dávky;“

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„Nejsou-li právní předpisy příslušného členského státu příznivější, maximální celková lhůta mezi dvěma dobami zaměstnání, po kterou si nezaměstnaná osoba zachovává nárok na dávky podle odstavce 1 a článku 64a, činí tři měsíce; příslušné služby nebo instituce mohou uvedenou lhůtu prodloužit do konce doby nároku dané osoby na dávky.“

21) Za článek 64 se doplňuje nový článek 64a, který zní:

„Článek 64a

Zvláštní pravidla pro nezaměstnané osoby, na které se vztahuje čl. 61 odst. 2

1. V situacích uvedených v čl. 61 odst. 2 poskytne členský stát, který se stane příslušným, dávky v nezaměstnanosti v souladu se svými právními předpisy po dobu stanovenou v čl. 64 odst. 1 písm. c), je-li nezaměstnaná osoba k dispozici službám zaměstnanosti členského státu poslední doby pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti a dodržuje-li podmínky stanovené podle právních předpisů tohoto členského státu. V tomto případě má registrace u služeb zaměstnanosti členského státu poslední doby pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti stejný účinek jako registrace u služeb zaměstnanosti příslušného členského státu. Ustanovení čl. 64 odst. 2 až 4 se použijí obdobně.

2. Pokud se chce nezaměstnaná osoba uvedená v odstavci 1 případně ucházet o práci v jiném členském státě než v členském státě příslušném pro poskytování dávek v nezaměstnanosti nebo členském státě poslední doby pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti, použije se obdobně článek 64. Pro tyto účely se má za to, že čl. 64 odst. 1 písm. a) odkazuje na služby zaměstnanosti členského státu poslední doby pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti.“

22) Článek 65 se nahrazuje tímto:

„Článek 65

Nezaměstnané osoby, které měly bydliště v jiném než příslušném členském státě

1. Zcela, částečně nebo přerušovaně nezaměstnaná osoba, která měla během svého posledního zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti bydliště v jiném než příslušném členském státě, musí být k dispozici službám zaměstnanosti v příslušném členském státě nebo případně – v případě částečně nebo přerušovaně nezaměstnaných osob – musí být pracovník k dispozici svému zaměstnavateli. Taková osoba pobírá dávky podle právních předpisů příslušného členského státu, jako by měla bydliště v tomto členském státě. Tyto dávky poskytuje instituce příslušného členského státu.

2. Odchylně od odstavce 1 musí zcela nezaměstnaná osoba, která měla během svého posledního zaměstnání nebo své poslední samostatné výdělečné činnosti bydliště v jiném než v příslušném členském státě, nadále v daném členském státě bydlet nebo se do daného členského státu vrátit a která nezískala nepřerušovanou dobu pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti v délce alespoň tří měsíců výhradně podle právních předpisů příslušného členského státu, být k dispozici službám zaměstnanosti v členském státě bydliště. Taková osoba pobírá dávky podle právních předpisů členského státu bydliště, jako by získala všechny doby pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti podle právních předpisů tohoto členského státu. Tyto dávky poskytuje instituce členského státu bydliště. Zcela nezaměstnaná osoba uvedená v tomto odstavci, která by měla nárok na dávky v nezaměstnanosti výhradně podle vnitrostátních předpisů příslušného členského státu bez uplatnění článku 6, se místo toho může případně rozhodnout, že bude k dispozici službám zaměstnanosti v tomto členském státě a že bude pobírat dávky podle právních předpisů tohoto členského státu, jako by zde měla bydliště.

2a. Odstavec 2 se nepoužije na zcela nezaměstnanou osobu, která naposledy získala doby pojištění jako samostatně výdělečně činná osoba nebo doby samostatné výdělečné činnosti uznané pro účely přiznání dávek v nezaměstnanosti v jiném členském státě než v členském státě svého bydliště a jejíž členský stát bydliště učinil oznámení podle článku 9 základního nařízení, že není možné, aby se na kteroukoli kategorii samostatně výdělečně činných osob vztahoval systém dávek v nezaměstnanosti tohoto členského státu.

3. Pokud zcela nezaměstnaná osoba uvedená v odstavci 1 nebo v poslední větě odstavce 2 nebo v odstavci 2a nechce být nebo nechce zůstat k dispozici službám zaměstnanosti v příslušném členském státě, u nichž se zapsala do evidence, a chce se ucházet o práci v členském státě bydliště, použije se obdobně článek 64, s výjimkou čl. 64 odst. 1 písm. a).

4. Zcela nezaměstnané osoby uvedené v tomto článku mohou být také k dispozici službám zaměstnanosti v příslušném členském státě nebo v členském státě bydliště, a to jako doplňkový krok vedle toho, že jsou k dispozici službám zaměstnanosti v členském státě, který poskytuje dávky podle odstavců 1 nebo případně 2.

5. [...]

22a) nový Článek 65a se zrušuje.

22b) nový Článek 68 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. V případě souběhu nároků se rodinné dávky poskytují v souladu s právními předpisy, které mají v souladu s odstavcem 1 přednost. Nároky na rodinné dávky z důvodu kolidujících právních předpisů se pozastavují až do částky stanovené prvními právními předpisy pro dávky stejného druhu a v nezbytných případech se poskytuje vyrovnávací doplatek ve výši, která tuto částku přesahuje. Tento vyrovnávací doplatek však není nezbytné poskytovat na děti bydlící v jiném členském státě, pokud se nárok na dotčenou dávku zakládá výhradně na místě bydliště.“;

b) za odstavec 2 se vkládá nový odstavec, který zní:

„2a. Pro účely výpočtu vyrovnávacího doplatku k rodinným dávkám podle odstavce 2 tohoto článku se rozlišují dvě kategorie dávek stejného druhu:

a) peněžité rodinné dávky, jejichž hlavním účelem je náhrada částí příjmu nebo celého příjmu, jenž nebyl získán, nebo náhrada příjmu, jenž daná osoba nemůže získat, z důvodu výchovy dítěte; a

b) všechny ostatní rodinné dávky.“

23) Za článek 68a se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 68b

Zvláštní ustanovení o peněžitých rodinných dávkách, jejichž účelem je náhrada příjmu během doby výchovy dítěte

1. Rodinné dávky uvedené v odst. 2a písm. a) článku 68, které jsou uvedeny v části I přílohy XIII, se přiznávají podle právních předpisů příslušného členského státu výhradně osobě, která těmto právními předpisy podléhá. Na tyto dávky neexistuje žádný odvozený nárok. Článek 68a tohoto nařízení se na takové dávky nevztahuje a ani příslušná instituce není povinna vzít v úvahu žádost předloženou druhým rodičem, osobou za rodiče považovanou nebo institucí jednající jako opatrovník dítěte nebo dětí podle čl. 60 odst. 1 prováděcího nařízení.

2. Odchylně od čl. 68 odst. 2 může členský stát v případech souběhu nároků vycházejících z kolidujících právních předpisů přiznat příjemci rodinnou dávku uvedenou v odstavci 1 v plné výši, bez ohledu na výši částky stanovenou v prvním předpisu. Členské státy, které se rozhodly uplatnit takovou odchylku, jsou uvedeny v části II přílohy XIII s odkazem na konkrétní rodinnou dávku, na niž se výjimka vztahuje.“

23a) nový V článku 72 se vkládá nové písmeno ea), které zní:

„ea) poskytuje Evropské komisi stanoviska k návrhům prováděcích aktů podle článku 76a tohoto nařízení a článku 86a prováděcího nařízení před jejich přijetím postupem uvedeným v těchto člancích a předkládá Evropské komisi příslušné návrhy na revizi uvedených prováděcích aktů;“ .

- 24) Za článek 75 v „hlavě V RŮZNÁ USTANOVENÍ“ se vkládá článek 75a, který zní:

„Článek 75a

Povinnosti příslušných orgánů

1. Příslušné orgány zajistí, aby jejich instituce byly informovány o veškerých právních a jiných předpisech, včetně rozhodnutí správní komise, v oblastech a za podmínek stanovených tímto nařízením a prováděcím nařízením, a aby je uplatňovaly.

2. S cílem zajistit, že budou správně určeny použitelné právní předpisy, podporují příslušné orgány ve svých členských státech podle potřeby spolupráci mezi svými institucemi a dalšími příslušnými subjekty, jako jsou inspektoráty práce.“

- 25) Za článek 76 se vkládá článek 76a, který zní:

„Článek 76a

Pravomoc přijímat prováděcí akty

1. Komise přijme prováděcí akty s cílem stanovit postup, případně včetně lhůt, který je třeba dodržet, aby bylo zajištěno provádění za jednotných podmínek podle článků 12 a 13 tohoto nařízení. Těmito prováděcími akty se stanoví standardní postupy vymezující:

- vydávání, formát a obsah přenositelného dokumentu, kterým se potvrzují právní předpisy v oblasti sociálního zabezpečení, jež se použijí na držitele,
- [...]

- ověření nezbytných prvků před vydáním, zrušením nebo opravením dokumentu,
- zrušení nebo opravení dokumentu vydávající institucí v souladu s články 5 a 19a prováděcího nařízení.

2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 76b odst. 2 tohoto nařízení.

3. [...].“

25a) nový Za článek 76a se vkládá článek 76b, který zní:

„Článek 76b

Přezkumný postup

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento článek, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Evropská komise navrhovaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.“

26) Vkládá se článek 87b, který zní:

„Článek 87b

Přechodná ustanovení pro uplatňování nařízení (EU) xxxx⁸

1. Nařízení (EU) xxxx nezakládá žádný nárok za dobu před příslušnými dny použitelnosti příslušných ustanovení stanovenými v článku 3 nařízení (EU) xxxx.
2. Pro stanovení nároků získaných podle tohoto nařízení se berou v úvahu veškeré doby pojištění a případné doby zaměstnání a samostatné výdělečné činnosti nebo pobytu získané podle právních předpisů členského státu před příslušnými dny použitelnosti příslušných ustanovení stanovenými v článku 3 nařízení (EU) XXXX v dotčeném členském státě.
3. S výhradou odstavce 1 je nárok získán podle nařízení (EU) xxxx, i když se vztahuje na situaci, která nastala přede dnem jeho použitelnosti v dotčeném členském státě.
4. Kapitola 6 hlavy III tohoto nařízení ve znění platném přede [dnem vstupu v platnost nařízení (EU) xxxx] se nadále použije na dávky v nezaměstnanosti, pro něž byly žádosti podány přede dnem [Úř. věst.: vložte prosím přesné datum, 24 měsíců od vstupu v platnost nařízení (EU) XXXX].
5. Kapitola 1 hlavy III tohoto nařízení ve znění platném přede [dnem vstupu v platnost nařízení (EU) xxxx] se nadále použije na dávky dlouhodobé péče, pro něž byly žádosti podány přede dnem [Úř. věst.: vložte prosím přesné datum, 24 měsíců od vstupu v platnost nařízení (EU) XXXX].

⁸ [bude vloženo].

6. Kapitola 8 hlavy III tohoto nařízení ve znění platném přede [den vstupu v platnost nařízení (EU) xxxx] se nadále použije na rodinné dávky pro děti, které se narodily přede dnem [Úř. věst.: vložte prosím přesné datum, 24 měsíců od vstupu v platnost nařízení (EU) xxxx].

7. Pokud se v důsledku vstupu nařízení (EU) xxxx v platnost vztahují na určitou osobu, v souladu s hlavou II tohoto nařízení, právní předpisy jiného členského státu než toho, jehož právní předpisy se na ni vztahovaly přede dnem vstupu nařízení (EU) xxxx v platnost, použijí se na tuto osobu i nadále právní předpisy členského státu použitelné přede dnem použitelnosti nařízení (EU) xxxx, a to po přechodné období, dokud nedojde ke změně příslušné situace, v každém případě však nejvýše po dobu deseti let ode dne vstupu nařízení (EU) xxxx v platnost. Celková doba trvání přechodného období stanoveného v tomto odstavci a přechodného období stanoveného v čl. 87a odst. 1 však nesmí překročit 10 let. Tato osoba může požádat, aby se na ni dané přechodné období přestalo vztahovat. Tato žádost se podává instituci, kterou určí příslušný orgán členského státu bydliště. Má se za to, že žádosti předložené do tří měsíců po dni [Úř. věst.: vložte prosím přesné datum, 24 měsíců od vstupu nařízení (EU) xxxx v platnost] nabývají účinku jeden den před [Úř. věst.: vložte prosím přesné datum, 24 měsíců od vstupu nařízení (EU) xxxx v platnost]. Žádosti předložené po dni [Úř. věst.: vložte prosím přesné datum, 27 měsíců od vstupu nařízení (EU) xxxx v platnost] nabývají účinku prvním dnem měsíce následujícího po měsíci, ve kterém byly předloženy.

Tento odstavec se nepoužije na článek 12 tohoto nařízení. Článek 12 tohoto nařízení ve znění platném přede dnem [Úř. věst.: vložte prosím přesné datum, 24 měsíců od vstupu nařízení (EU) xxxx v platnost] se nadále použije na zaměstnance, kteří jsou přiděleni do jiného členského státu přede dnem [Úř. věst.: vložte prosím přesné datum, 24 měsíců od vstupu v platnost nařízení (EU) XXXX], nebo na osoby samostatně výdělečně činné, které se před uvedeným dnem rozhodnou vykonávat obdobnou činnost v jiném členském státě.

8. Články 65 a 86 nařízení (ES) č. 883/2004, které byly v platnosti přede dnem [Úř. věst.: vložte prosím datum vstupu nařízení (EU) xxxx v platnost], se nadále použijí na Lucembursko, a to až do [Úř. věst.: vložte prosím přesné datum, 3 roky po datu použitelnosti uvedeném v čl. 3 druhém pododstavci nařízení (EU) xxxx].

Lucembursko však může Komisi oznámit, že je nezbytné tuto lhůtu prodloužit o další 2 roky. Toto oznámení o prodloužení musí být učiněno s dostatečným předstihem před uplynutím tříleté lhůty uvedené v předchozím pododstavci. Toto oznámení se zveřejní v Úředním věstníku.“

27) Článek 88 se nahrazuje tímto:

„Článek 88

Přenesení pravomoci za účelem aktualizace příloh

V souladu s článkem 88a je Evropská komise zmocněna přijímat na žádost správní komise akty v přenesené pravomoci, aby bylo možné pravidelně aktualizovat přílohy tohoto nařízení a prováděcího nařízení.

Článek 88a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Přenesení pravomoci uvedené v článku 88 na Evropskou komisi platí na dobu neurčitou ode dne [datum vstupu nařízení (EU) xxxx v platnost].

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 88 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm uveden. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Evropská komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 88 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Evropskou komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

28) Přílohy I, II, III, IV, X a XI se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

29) Vkládají se přílohy XII a XIII v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Nařízení (ES) č. 987/2009 se mění takto:

- 1) Za 18. bod odůvodnění se vkládá nový bod odůvodnění, který zní:

„(18a) Je třeba stanovit určitá zvláštní pravidla a postupy pro náhradu nákladů na dávky vzniklých v členském státě bydliště v případech, že dotčené osoby jsou pojištěné v jiném členském státě. Členské státy, jimž mají být nahrazeny náklady na základě paušálních částek, by měly ve stanovené lhůtě oznámit průměrné roční náklady na osobu, aby bylo možné náhradu poskytnout co nejrychleji. Pokud členský stát tyto průměrné roční náklady na osobu v každé věkové skupině za referenční rok není schopen oznámit ve stanovené lhůtě, je nutné zajistit jinou možnost, a sice že členský stát může žádat o náhradu pro daný rok na základě průměrných ročních nákladů dříve zveřejněných v Úředním věstníku. Náhrada nákladů na věcné dávky na základě paušálních částek by se měla co nejvíce přibližovat skutečným nákladům; výjimka z oznamovací povinnosti by tedy měla podléhat schválení správní komisi a neměla by být udělena ve dvou po sobě jdoucích letech.“

2) 19. bod odůvodnění se nahrazuje tímto:

„(19) Postupy vzájemné pomoci mezi institucemi, pokud jde o vymáhání pohledávek v oblasti sociálního zabezpečení, by měly být posíleny s cílem zajistit účinnější vymáhání a hladké fungování systémů sociálního zabezpečení. Účinné vymáhání je rovněž prostředkem k předcházení zneužívání a podvodům a jejich řešení a zároveň je způsobem, jak zajistit udržitelnost systémů sociálního zabezpečení. Součástí toho je přijímání nových postupů na základě řady stávajících ustanovení směrnice Rady 2010/24/EU o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření⁹, a to zejména prostřednictvím jednotného dokladu o vymahatelnosti pohledávky a přijetí standardních postupů pro podávání žádostí o vzájemnou pomoc a oznamování nástrojů a opatření vztahujících se k pohledávce v oblasti sociálního zabezpečení.“

3) Za 24. bod odůvodnění se vkládají nové body odůvodnění, které znějí:

„(25) Boj proti podvodům a omylům je součástí řádného provádění nařízení (ES) č. 883/2004 a tohoto nařízení. Je tudíž v zájmu právní jistoty, aby toto nařízení obsahovalo jasný právní základ, který příslušným institucím umožní výměnu osobních údajů s příslušnými orgány v jiných členských státech, pokud jde o osoby, jejichž práva a povinnosti podle nařízení (ES) č. 883/2004 a podle tohoto nařízení již byly stanoveny nebo na něž se toto nařízení vztahuje, aby tak bylo možné zamezit podvodům a omylům nebo je odhalovat v rámci probíhajícího řádného provádění těchto nařízení. Je rovněž nezbytné zajistit, aby tyto výměny probíhaly v souladu s platnými právními předpisy o ochraně údajů.

Kromě toho je pro účely boje proti podvodům a omylům a s cílem poskytovat přesné a účinné služby pro mobilní občany třeba, aby tato nařízení stanovila jasný právní základ pro členské státy, aby si mohly vzájemně vyměňovat informace, buď na individuální úrovni týkající se jednotlivých případů, nebo na obecné úrovni porovnáváním údajů.

⁹ Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 1.

(26) Za účelem ochrany práv dotčených osob by členské státy měly zajistit, aby všechny žádosti o poskytnutí údajů a odpovědi na ně byly s ohledem na řádné provádění nařízení (ES) č. 883/2004 a tohoto nařízení nezbytné a přiměřené.“

4) V čl. 1 odst. 2 se za písmeno e) vkládá nové písmeno, které zní:

„ea) „podvodem“ jakékoli úmyslné jednání nebo úmyslné opomenutí jednat, které je v rozporu s právními předpisy dotyčného členského státu nebo členských států, se základním nařízením nebo s tímto nařízením a jehož cílem je získat nebo pobírat dávky sociálního zabezpečení nebo se vyhnout placení příspěvků sociálního zabezpečení;“.

5) Článek 2 se mění takto:

a) za odstavec 2 se doplňuje toto:

„2a. Instituce si rovněž vyměňují údaje nezbytné ke zjištění změny okolností týkajících se těchto práv a povinností osob, na něž se vztahuje základní nařízení, jakož i k odhalování nepřesností v údajích, na kterých jsou tato práva založena. Tyto údaje mohou být ověřeny srovnáním s údaji instituce jiného dotčeného členského státu za použití elektronických prostředků pro výměnu údajů nebo uděleného přístupu k databázi jiné instituce. Toto ověření je možné buď v souvislosti s individuálními případy nebo porovnáním údajů o více osobách najednou. Žádost o informace a veškeré odpovědi na tuto žádost musí být nezbytné a přiměřené.“;

b) za odstavec 4 se doplňuje toto:

„5. [...]

6. [...]

7. Žádosti a veškeré odpovědi na tyto žádosti musí splňovat požadavky nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (obecné nařízení o ochraně údajů)¹⁰, jak je rovněž stanoveno v článku 77 základního nařízení. Veškerá rozhodnutí přijatá na základě výměny údajů jsou založena na dostatečných důkazech a podléhají účinným prostředkům nápravy.“

6) V článku 3 se zrušuje odstavec 3.

7) Článek 5 se nahrazuje tímto:

„1. Dokumenty vydané institucí členského státu prokazující postavení osoby pro účely základního nařízení a prováděcího nařízení, jakož i podpůrné doklady, na základě kterých byly dokumenty vydány, uzná instituce jiného členského státu, pokud nebyly zrušeny nebo prohlášeny za neplatné členským státem, který je vydal.

1a. Jestliže nejsou vyplněny všechny oddíly označené jako povinné, instituce členského státu, která dokument obdrží, neprodleně informuje o této vadě dokumentu vydávající instituci. Vydávající instituce dokument buď co nejdříve opraví, nebo potvrdí, že podmínky pro vydání dokumentu nejsou splněny. Pokud nejsou chybějící povinné informace poskytnuty do třiceti pracovních dnů, může dožadující instituce postupovat tak, jako kdyby dokument nebyl nikdy vydán, a v takovém případě informuje o této skutečnosti vydávající instituci.

¹⁰ Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1–88.

2. Aniž je dotčen článek 19a, v případě pochybnosti o platnosti dokumentu nebo správnosti skutečností, na nichž se dokument zakládá, se instituce členského státu, která dokument obdrží, obrátí na instituci, jež dokument vydala, a požádá ji o nezbytná vyjasnění a popřípadě o zrušení nebo opravu tohoto dokumentu. Vydávající instituce opětovně zváží důvody pro vydání příslušného dokumentu a případně tento dokument zruší nebo opraví.

3. V případě pochybností o informacích poskytnutých dotyčnou osobou nebo dotyčnými osobami, o platnosti dokumentů nebo podpůrných dokladů nebo o správnosti skutečností, na nichž se dokument zakládá, přistoupí každá dotyčná instituce na žádost příslušné instituce k nezbytnému ověření těchto informací nebo dokumentů, pokud je možné je provést.

4. Pokud nebylo mezi dotčenými institucemi dosaženo shody, může být věc po uplynutí jednoho měsíce následujícího po dni, kdy instituce, která dokument obdržela, podala žádost, předložena prostřednictvím příslušných orgánů správní komisi. Správní komise se pokusí o sblížení rozdílných stanovisek do šesti měsíců ode dne, kdy jí byla věc předložena. V rámci tohoto procesu a v souladu s článkem 72a základního nařízení může správní komise přijmout rozhodnutí o výkladu příslušných ustanovení základního nařízení a tohoto nařízení. Příslušné orgány a dotčené instituce přijmou opatření nezbytná k uplatňování takového rozhodnutí správní komise, aniž je dotčeno právo orgánů, institucí a dotčených osob účastnit se řízení a obracet se na soudy stanovené právními předpisy členských států, tímto nařízením nebo Smlouvou.“

8) Článek 14 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Pro účely čl. 12 odst. 1 základního nařízení je „osobou, která jako zaměstnanec provozuje v členském státě činnost jménem zaměstnavatele, jenž zde běžně vykonává své činnosti, a která je tímto zaměstnavatelem vyslána do jiného členského státu“ rovněž osoba, která byla zaměstnána za účelem vyslání do jiného členského státu, pokud se na tuto dotyčnou osobu po dobu alespoň tří měsíců bezprostředně před zahájením jejího zaměstnání již vztahovaly právní předpisy členského státu, ve kterém je usazen její zaměstnavatel.“;

aa) nové vkládá se nový odstavec 1a, který zní:

„1a. Pokud byla osoba vyslána v souladu s čl. 12 odst. 1 základního nařízení nebo vykonávala činnost jako samostatně výdělečně činná v jiném členském státě v souladu s čl. 12 odst. 2 základního nařízení po dobu celkem 24 měsíců, ať již nepřetržitě nebo s přerušením netrvajícím déle než dva měsíce, pro daného zaměstnance nebo samostatně výdělečně činnou osobu a pro tentýž členský stát nesmí začít běžet nová doba podle čl. 12 odst. 1 nebo odst. 2, dokud od konce předchozí doby neuplynuly alespoň dva měsíce.“;

b) odstavec 5a se nahrazuje tímto:

„5a. Pro účely hlavy II základního nařízení se „sídlem nebo místem podnikání“ rozumí sídlo nebo místo podnikání, kde jsou přijímána zásadní rozhodnutí podniku a kde jsou vykonávány funkce jeho ústřední správy. Při určení sídla nebo místa podnikání se zohlední řada faktorů, mimo jiné:

- i) místo bydliště hlavních řídicích pracovníků,
- ii) místa, kde se konají valné hromady,
- iii) místo, kde jsou uloženy správní a účetní doklady,
- iv) místo, kde jsou převážně prováděny finanční a zejména bankovní transakce,
- v) obrat, pracovní doba, počet poskytnutých služeb nebo příjem,
- vi) obvyklá povaha vykonávané činnosti.

Toto určení se provádí v rámci celkového posouzení, přičemž se náležitě zohlední každé z výše uvedených kritérií. Správní komise stanoví podrobný postup, jak určení provádět.“;

c) za odstavec 11 se doplňuje nový odstavec 12, který zní:

„12. Pro účely použití článku 13 základního nařízení se na osobu, která má bydliště mimo území Unie a vykonává svou činnost jako zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná ve dvou nebo více členských státech, použijí obdobně ustanovení základního nařízení a prováděcího nařízení o určení použitelných právních předpisů za podmínky, že se za její bydliště považuje místo v tom členském státě, v němž dotčená osoba vykonává většinu svých činností ve smyslu pracovní doby na území Unie.“

9) a) Název článku 15 se nahrazuje tímto:

„Provádění čl. 11 odst. 3 písm. b) a d), čl. 11 odst. 4, čl. 11 odst. 5 a článku 12 základního nařízení (týkajících se poskytování informací dotčeným institucím)“;

b) v článku 15 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Odstavec 1 se použije obdobně na osoby, na které se vztahuje čl. 11 odst. 3 písm. d) a čl. 11 odst. 5 základního nařízení.“

10) V článku 16 se odstavce 1, 2, 3 a 5 nahrazují tímto:

„1. Osoba, která vykonává činnosti ve dvou nebo více členských státech, o tom uvědomí instituci určenou příslušným orgánem členského státu, v němž má své bydliště. Tuto informaci může jménem dotčené osoby poskytnout také její zaměstnavatel.“

2. Určená instituce místa bydliště neprodleně určí právní předpisy použitelné na dotčenou osobu s ohledem na článek 13 základního nařízení a článek 14 prováděcího nařízení. Pokud určená instituce určí, že se použijí právní předpisy členského státu, ve kterém se tato instituce nachází, informuje o určení použitelných právních předpisů určené instituce jednotlivých členských států, v nichž je činnost vykonávána nebo kde se nachází zaměstnavatel.

3. Pokud určená instituce místa bydliště určí, že se použijí právní předpisy jiného členského státu, toto určení je prozatímní a dotčená instituce o tomto prozatímním určení použitelných právních předpisů neprodleně informuje určené instituce jednotlivých členských států, v nichž je činnost vykonávána nebo kde se nachází zaměstnavatel. Prozatímní určení se stane definitivním dva měsíce poté, co o něm byly uvedoměny instituce určené příslušnými orgány dotčených členských států, pokud alespoň jedna z těchto institucí určené instituci místa bydliště do konce této dvouměsíční lhůty nesdělí, že prozatímní určení ještě nemůže přijmout nebo že v této věci zaujala odlišné stanovisko.

5. Příslušná instituce členského státu, jejíž právní předpisy jsou určeny jako použitelné, ať už prozatímně nebo s konečnou platností, uvědomí o tomto určení neprodleně dotčenou osobu a jejího zaměstnavatele.“

11) Článek 19 se nahrazuje tímto:

„Článek 19

Informování dotyčných osob a zaměstnavatelů

1. Příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy se stanou použitelnými podle hlavy II základního nařízení, uvědomí dotyčnou osobu a tam, kde je to vhodné, jejího nebo její zaměstnavatele o povinnostech stanovených v uvedených právních předpisech. Poskytne jim nezbytnou pomoc při plnění formalit požadovaných těmito právními předpisy.

2. Na žádost dotyčné osoby nebo zaměstnavatele příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy jsou použitelné podle hlavy II základního nařízení, potvrdí, že jsou tyto právní předpisy použitelné, a tam, kde je to vhodné, uvede, do jakého dne a za jakých podmínek tyto právní předpisy platí.

3. Pokud je instituce požádána o vydání potvrzení uvedeného v odstavci 2, provede řádné posouzení podstatných skutečností pro použití pravidel stanovených v hlavě II základního nařízení a potvrdí, že informace uvedené v potvrzení jsou správné.

4. [...]

5. [...]“

11a) nový Za článek 19 se vkládá toto:

„Článek 19a

Spolupráce v případě pochybností o platnosti vydaných dokumentů v souvislosti s použitelnými právními předpisy

1. V případě pochybností o platnosti dokumentu prokazujícího postavení osoby pro účely použitelných právních předpisů nebo o správnosti skutečností, na nichž se dokument zakládá, se instituce členského státu, která dokument obdrží, obrátí na instituci, jež dokument vydala, a požádá ji o nezbytná vyjasnění a popřípadě o zrušení nebo opravu dokumentu. Dožadující instituce musí svoji žádost odůvodnit a doložit relevantní podpůrné doklady, na kterých se žádost zakládá.
2. Po obdržení takové žádosti vydávající instituce znovu zváží důvody pro vydání příslušného dokumentu a pokud je odhalena chyba, tento dokument zruší nebo opraví, a to do 30 pracovních dnů od obdržení žádosti. Zrušení nebo oprava mají zpětný účinek. Avšak v případech, kdy existuje riziko nepřiměřeného dopadu, zejména riziko ztráty postavení jako pojištěné osoby během celého příslušného období nebo jeho části ve všech dotčených členských státech, zváží členské státy použití článku 16 základního nařízení. Pokud se vydávající instituce na základě dostupných důkazů domnívá, že není pochyb o tom, že se žadatel o dokument dopustil podvodu, neprodleně a se zpětným účinkem tento dokument zruší nebo opraví.

3. Pokud vydávající instituce poté, co znovu zvážila důvody pro vydání dokumentu, žádnou chybu neodhalí, předá dožadující instituci veškeré dostupné doklady, a to do 30 pracovních dnů od obdržení žádosti. V naléhavých případech, kdy důvody naléhavosti jsou v žádosti jasně uvedeny a zdůvodněny, tak musí učinit ve lhůtě do deseti pracovních dnů od obdržení žádosti, a to i přesto, že vydávající instituce ještě může zvažovat důvody podle výše uvedeného odstavce 2.

4. Pokud má dožadující instituce po obdržení dostupných dokladů nadále pochybnosti o platnosti dokumentu nebo správnosti skutečností, na nichž se údaje v něm obsažené zakládají, nebo o správnosti informací, na jejichž základě byl dokument vydán, může v tomto smyslu předložit důkazy a podat další žádost o vysvětlení a případně zrušení nebo opravu tohoto dokumentu vydávající institucí v souladu s výše stanoveným postupem a lhůtami.

5. Pokud pochybnosti přijímající instituce přetrvávají a není-li mezi dotčenými institucemi dosaženo dohody, použije se čl. 5 odst. 4.“

12) [...]

13. V hlavě III se název kapitoly 1 nahrazuje tímto:

„Dávky v nemoci, dávky dlouhodobé péče, dávky v mateřství a rovnocenné otcovské dávky“.

14) Článek 23 se nahrazuje tímto:

„Článek 23

Systém použitelný v případě existence více systémů v členském státě bydliště nebo pobytu

Pokud právní předpisy členského státu bydliště nebo pobytu zahrnují více než jeden systém nemocenského, mateřského a otcovského pojištění nebo pojištění dlouhodobé péče pro více kategorií pojištěných osob, jsou ustanoveními použitelnými na základě článku 17, čl. 19 odst. 1, článků 20, 22, 24 a 26 základního nařízení ustanovení právních předpisů týkající se všeobecného systému pro zaměstnané osoby.“

15) [...]

15a) nový V článku 25 se oddíl A mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Pro účely článku 19 základního nařízení předloží pojištěná osoba poskytovateli zdravotní péče nebo dlouhodobé péče v členském státě pobytu dokument vydaný její příslušnou institucí potvrzující její nárok na věcné dávky. Nemá-li pojištěná osoba takový dokument k dispozici, obrátí se instituce místa pobytu na žádost nebo v jiných nutných případech na příslušnou instituci, aby tento dokument získala.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Věcné dávky uvedené v čl. 19 odst. 1 základního nařízení se vztahují k věcným dávkám poskytovaným v členském státě pobytu v souladu s jeho právními předpisy a nezbytným ze zdravotních důvodů nebo z důvodu potřeby dlouhodobé péče s cílem zabránit tomu, aby byla pojištěná osoba nucena vrátit se před koncem plánované doby pobytu do příslušného členského státu, aby se zde podrobila nezbytnému léčení nebo získala dávky dlouhodobé péče.“

16) [...]

17) Článek 31 se mění takto:

c) [...]

d) [...]

e) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„Příslušná instituce rovněž informuje instituci místa bydliště nebo pobytu o vyplácení peněžitých dávek dlouhodobé péče, pokud právní předpisy uplatňované institucí místa bydliště nebo pobytu stanoví věcné dávky dlouhodobé péče, které jsou obsaženy v seznamu uvedeném v čl. 33a odst. 1 základního nařízení.“

17a) nový V článku 32 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Pokud je určitá osoba nebo skupina osob na základě žádosti osvobozena od povinného nemocenského pojištění nebo pojištění dlouhodobé péče, a tyto osoby tudíž nejsou zahrnuty do systému nemocenského pojištění nebo pojištění dlouhodobé péče, na který se vztahuje základní nařízení, nevzniká instituci jiného členského státu pouze na základě tohoto osvobození povinnost nést náklady na věcné nebo peněžité dávky poskytnuté těmto osobám nebo jejich rodinnému příslušníku podle hlavy III kapitoly I základního nařízení.“

18) [...]

19) V článku 43 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Instituce každého členského státu vypočítá podle svých platných právních předpisů výše náležitých dávek, které odpovídají dobám dobrovolného nebo dobrovolného pokračujícího pojištění a na které se podle čl. 53 odst. 3 písm. c) základního nařízení nevztahují pravidla jiného členského státu o odnětí, snížení nebo pozastavení dávek.“

19a) nový Za článek 54 se vkládá toto:

„Článek 54a

Provádění čl. 61 odst. 2 základního nařízení

-1) V situaci uvedené v čl. 61 odst. 2 základního nařízení se nezaměstnaná osoba запиše do evidence uchazečů o zaměstnání u služeb zaměstnanosti v členském státě poslední doby pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti a instituci tohoto členského státu předloží žádost o dávky. Je-li žádost předložena instituci členského státu podle čl. 61 odst. 2 základního nařízení, uvedená instituce neprodleně postoupí žádost příslušné instituci členského státu poslední doby pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti k vyřízení. Datum předložení původní žádosti platí pro všechny dotčené instituce.

1. Je-li po vyřízení žádosti institucí členského státu poslední doby pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti určeno, že nezaměstnaná osoba nesplňuje podmínky pro sčítání dob podle čl. 61 odst. 1 základního nařízení a je-li z informací dostupných této instituci zjevné, že nezaměstnaná osoba získala nezbytnou dobu k tomu, aby měla nárok na dávky v souladu s čl. 61 odst. 2 základního nařízení, neprodleně zašle příslušné instituci členského státu podle čl. 61 odst. 2 základního nařízení dokument. V opačném případě instituce členského státu poslední doby pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti kontaktuje před odesláním dokumentu instituci uvedenou v čl. 61 odst. 2 základního nařízení s cílem určit, zda byla doba uvedená v čl. 61 odst. 2 základního nařízení v tomto členském státě získána.

2. Dokument uvedený v odstavci 1 obsahuje nezbytné informace o situaci nezaměstnané osoby. Správní komise stanoví formát a obsah tohoto dokumentu.“

19b) nový V článku 55 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„Aby se na nezaměstnanou osobu odcházející do jiného členského státu vztahoval článek 64, čl. 64a odst. 2 nebo čl. 65 odst. 3 základního nařízení, musí daná osoba před svým odchodem uvědomit příslušnou instituci a požádat ji o dokument potvrzující, že má i nadále nárok na dávky za podmínek stanovených v čl. 64 odst. 1 písm. b) základního nařízení.“

20) V článku 55 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„Instituce členského státu, kam nezaměstnaná osoba odešla, příslušné instituci neprodleně zašle dokument obsahující datum zápisu nezaměstnané osoby do evidence služeb zaměstnanosti a její novou adresu.

Pokud během doby, po kterou si nezaměstnaná osoba zachovává nárok na dávky, nastane jakákoli skutečnost, která může nárok na dávky ovlivnit, instituce členského státu, kam nezaměstnaná osoba odešla, příslušné instituci a dotyčné osobě neprodleně zašle dokument obsahující relevantní informace.

Na žádost příslušné instituce poskytne instituce členského státu, kam nezaměstnaná osoba odešla, jednou měsíčně relevantní informace o vývoji situace dané nezaměstnané osoby, zejména o tom, zda je tato osoba stále evidována u služeb zaměstnanosti a zda dodržuje stanovené kontrolní postupy.“

21) V článku 55 se odstavec 7 nahrazuje tímto:

„Odstavce 2 až 6 se použijí obdobně v situacích, na které se vztahuje článek 64a a čl. 65 odst. 3 základního nařízení.“

22) V článku 56 se doplňuje nový odstavec -1, který zní:

„Příslušná instituce uvedená v čl. 65 odst. 1, v poslední větě čl. 65 odst. 2 nebo čl. 65 odst. 2a základního nařízení informuje zcela nezaměstnané osoby o jejich povinnostech a poskytne jim dokumenty, které obsahují veškeré nezbytné informace týkající se pobírání dávek v nezaměstnanosti v souladu s právními předpisy členského státu bydliště. Instituce členského státu bydliště na žádost příslušné instituce informuje neprodleně příslušnou instituci o veškerých skutečnostech, kterých si je vědoma a které mohou ovlivnit nárok na dávky, zejména pokud zcela nezaměstnané osoby nastoupily do zaměstnání nebo zahájily samostatně výdělečnou činnost v členském státě bydliště.“

23) Článek 56 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„Rozhodne-li se nezaměstnaná osoba v souladu s čl. 65 odst. 4 základního nařízení zapsat se do evidence uchazečů o zaměstnání současně i v členském státě neposkytujícím dávky, a tím být rovněž k dispozici službám zaměstnanosti v tomto členském státě, uvědomí o této skutečnosti instituci a služby zaměstnanosti v členském státě, který dávky poskytuje.

Na žádost služeb zaměstnanosti členského státu neposkytujícího dávky zašlou služby zaměstnanosti v členském státě, který dávky poskytuje, relevantní informace týkající se registrace nezaměstnané osoby v evidenci a hledání zaměstnání. Služby zaměstnanosti členského státu neposkytujícího dávky rovněž na žádost příslušné instituce informují neprodleně příslušnou instituci o jakýchkoli skutečnostech, kterých si jsou vědomy a které mohou ovlivnit nárok na dávky, zejména pokud zcela nezaměstnané osoby nastoupily do zaměstnání nebo zahájily samostatně výdělečnou činnost v členském státě bydliště.“;

b) odstavec 3 se zrušuje.

24) [...]

25) V čl. 64 odst. 1 se první odrážka nahrazuje tímto:

„ – index i ($i = 1, 2, 3$ a 4) představuje čtyři věkové skupiny stanovené pro výpočet paušálních částek:

$i = 1$: osoby mladší 65 let

$i = 2$: osoby ve věku od 65 do 74 let

$i = 3$: osoby ve věku od 75 do 84 let

$i = 4$: osoby od 85 let výše,“.

26) Článek 65 se nahrazuje tímto:

„Článek 65

Oznamování průměrných ročních nákladů

1. Částka průměrných ročních nákladů na osobu v každé věkové skupině pro stanovený rok se oznamuje účetní komisi nejpozději do konce druhého roku následujícího po daném roce.

2. Průměrné roční náklady oznámené v souladu s odstavcem 1 se po schválení správní komisí každý rok zveřejňují v Úředním věstníku Evropské unie.

3. Pokud členský stát není schopen oznámit průměrné náklady za stanovený rok před uplynutím lhůty uvedené v odstavci 1, musí v téže lhůtě požádat o povolení správní komise a účetní komise, aby mohl použít své průměrné roční náklady zveřejněné v Úředním věstníku v roce předcházejícím stanovenému roku, pro který nebylo učiněno oznámení. Při žádosti o toto povolení musí členský stát vysvětlit důvody, proč pro daný rok nemůže roční průměrné náklady oznámit. Pokud správní komise poté, co zohlednila stanovisko účetní komise, žádost členského státu schválí, uvedené průměrné roční náklady se znovu zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie.

4. Výjimka uvedená v odstavci 3 se neuděluje ve dvou po sobě jdoucích letech.“

26a) nový V článku 67 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„V případě uvedeném v čl. 6 odst. 5 druhém pododstavci a čl. 73 odst. 2 prováděcího nařízení nezačne lhůta podle odstavců 1 a 2 běžet, dokud nebyla určena příslušná instituce.“

27) Článek 70 se zrušuje.

27a) nový V článku 72 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„Nestanoví-li článek 73 tohoto nařízení jinak, vyplatila-li instituce jednoho členského státu nějaké osobě dávky neoprávněně, může tato instituce, za podmínek a v mezích stanovených v jí uplatňovaných právních předpisech, požádat instituci jiného členského státu příslušnou pro vyplácení dávek dotčené osobě, aby neoprávněně vyplacenou částku odečetla od nedoplatků nebo průběžných plateb, jež má této osobě ještě vyplatit, bez ohledu na odvětví sociálního zabezpečení, v jehož rámci se dávka vyplácí. Tato instituce posledně uvedeného členského státu provede odpočet příslušné částky za podmínek a v mezích stanovených pro tento druh zápočtu v souladu s jí uplatňovanými právními předpisy, jako kdyby se jednalo o přeplatky, které u ní vznikly, a poukáže odečtenou částku instituci, která dávky neoprávněně vyplatila.“

28) Článek 73 se nahrazuje tímto:

„Článek 73

Vypořádání neoprávněně vyplacených věcných nebo peněžitých dávek a odvodů pojistného v případě zpětně účinné změny použitelných právních předpisů nebo v jiných situacích, ve kterých nebyla tato instituce příslušná

1. V případě zpětně účinné změny použitelných právních předpisů včetně situací uvedených v čl. 6 odst. 4 a 5 prováděcího nařízení, jakož i v jiných případech, kdy instituce, která nebyla příslušná, neoprávněně vyplatila nebo poskytla dávky nebo neoprávněně obdržela odvody pojistného, provede tato instituce vyúčtování vyplacené nebo obdržené částky a zašle je instituci, která byla určena za příslušnou, za účelem jejich úhrady, a to nejpozději do šesti měsíců od okamžiku, kdy byla stanovena změna použitelných právních předpisů nebo kdy byla určena instituce příslušná pro přiznání dávek nebo obdržení odvodů pojistného.

2. Věcné dávky jsou uhrazeny institucí, která byla určena za příslušnou v souladu s články 66 až 68 prováděcího nařízení.

3. Instituce, která byla určena za příslušnou k výplatě peněžitých dávek, odečte částku, kterou musí nahradit instituci, jež nebyla příslušnou nebo byla jen prozatímně příslušnou, od doplatku odpovídajících dávek, který má dotčené osobě ještě vyplatit, a poukáže odečtenou částku neprodleně posledně jmenované instituci.

Pokud částka neoprávněně vyplacených dávek přesáhne výši doplatku, jež má uhradit instituce, která byla určena za příslušnou, či pokud žádný doplatek neexistuje, odečte instituce, která byla určena za příslušnou, tuto částku, za podmínek a v mezích podle jí uplatňovaných právních předpisů, od průběžných plateb a neprodleně poukáže odečtenou částku instituci, která neoprávněně vyplatila peněžité dávky, za účelem jejich náhrady.

4. Instituce, která neoprávněně obdržela odvody od právnické či fyzické osoby, vrátí dané částky osobám, jež je zaplatily, až poté, co se u instituce, která byla určena za příslušnou, přesvědčí, jaké částky jí dotčená osoba dluží.

Na žádost instituce, která byla určena za příslušnou, již je třeba podat nejpozději tři měsíce poté, co tato instituce obdržela vyúčtování vyplacené nebo obdržené částky, jí instituce, která neoprávněně obdržela odvody pojistného, tyto odvody poukáže za účelem vypořádání situace ohledně odvodů, které právnická či fyzická osoba dluží instituci, která byla pro stejné období určena za příslušnou. Poukázané odvody se se zpětnou platností považují za zaplacené instituci, která byla určena za příslušnou.

Pokud částka neoprávněně obdržených odvodů pojistného přesáhne částku, kterou právnická či fyzická osoba dluží instituci, jež byla určena za příslušnou, vrátí instituce, která neoprávněně obdržela tyto odvody pojistného, příslušný přeplatek dlužné částky dotčené právnické či fyzické osobě.

5. Existence lhůt v rámci vnitrostátních právních předpisů není platným důvodem pro zamítnutí vypořádání pohledávek mezi institucemi podle tohoto článku.

6. V případě postupů stanovených v čl. 5 odst. 2 nebo v čl. 6 odst. 3 tohoto nařízení se tento článek nevztahuje na pohledávky, jež vznikly více než 36 měsíců před dnem, kdy byl postup zahájen.

7. Dva nebo více členských států se mohou společně dohodnout na zvláštních ustanoveních a postupech, které se liší od těch, které jsou uvedeny v odstavcích 1 až 6 tohoto článku, a ve vztahu k věcným dávkám použít čl. 35 odst. 3 základního nařízení, a to za předpokladu, že tato ustanovení a postupy nejsou v neprospěch dotčené osoby nebo osob.

8. Správní komise stanoví podrobná prováděcí pravidla k tomuto článku.“

28a) nový V článku 75 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Pro účely tohoto oddílu se rozumí:

- „pohledávkou“ jakákoliv pohledávka týkající se odvodů či dávek, které byly neoprávněně vyplaceny či poskytnuty, včetně úroků, pokut, správních sankcí a jakýchkoliv jiných poplatků a nákladů souvisejících s pohledávkou v souladu s právními předpisy členského státu uplatňujícího pohledávku;
- „dožadujícím subjektem“, pokud jde o kterýkoli členský stát, jakákoli instituce, která požaduje informace, oznámení či vymáhání v souvislosti s pohledávkou, jak je definována výše;
- „dožádaným subjektem“, pokud jde o kterýkoli členský stát, jakákoli instituce, na kterou se lze obrátit s žádostí o informace, oznámení či vymáhání;
- „dnem splatnosti pohledávky“ se rozumí datum, ke kterému dluh měl být zaplacen podle vnitrostátních právních předpisů členského státu dožadujícího subjektu.“

28b) nový V článku 75 se zrušuje odstavec 3.

29) V článku 75 se za odstavec 3 doplňuje odstavec 4, který zní:

„4. Pokud se náhrada příspěvků na sociální zabezpečení vztahuje na osobu, která má bydliště nebo pobyt v jiném členském státě, může členský stát, který má příspěvky nahradit, v souladu s čl. 2 odst. 2 tohoto nařízení a bez obdržení předchozí žádosti o takový úkon uvědomit členský stát bydliště nebo pobytu, do něhož mají nahrazené příspěvky plynout.“

30) [...]

31) Článek 77 se nahrazuje tímto:

„Článek 77

Oznámení

1. Na žádost dožadujícího subjektu a v souladu s právními předpisy platnými pro oznamování obdobných nástrojů nebo rozhodnutí ve svém členském státě oznámí dožádaný subjekt příjemci veškeré nástroje a rozhodnutí, včetně soudních, které pocházejí z členského státu dožadujícího subjektu a které se týkají pohledávky nebo jejího vymáhání.

2. K žádosti o oznámení je připojen standardní formulář obsahující alespoň tyto informace:

- a) jméno, adresu a jiné údaje důležité pro identifikaci příjemce;
- b) účel oznámení a lhůtu, v níž by oznámení mělo být provedeno;
- c) popis přiloženého dokumentu a charakter a výše dotčené pohledávky;
- d) název, adresu a další kontaktní údaje týkající se:
 - i) úřadu odpovědného za připojený dokument, a pokud jde o jiný úřad,
 - ii) úřadu, kde lze získat další informace týkající se oznamovaného dokumentu nebo možnosti napadnout platební povinnost.

3. Dožádaný subjekt uvědomí neprodleně dožadující subjekt o úkonech učiněných v souvislosti s jeho žádostí o oznámení, a zejména o dni předání nástroje nebo rozhodnutí příjemci.

4. Dožadující subjekt předloží žádost o oznámení podle tohoto článku pouze v případě, že jej nemůže oznámit podle pravidel pro oznámení dotčeného dokumentu ve svém členském státě, nebo v případě, že by takové oznámení způsobilo nepřiměřené obtíže.

5. Dožádaný subjekt zajistí, aby se oznámení v členském státě dožádaného subjektu uskutečnilo v souladu s vnitrostátními právními a správními předpisy platnými v členském státě dožádaného subjektu.

6. Odstavcem 5 není dotčen jiný způsob oznámení orgánem v členském státě dožadujícího subjektu v souladu s předpisy platnými v tomto členském státě. Orgán v členském státě dožadujícího subjektu může oznámit jakýkoli dokument přímo doporučeným dopisem nebo elektronicky osobě na území jiného členského státu.“

32) Článek 78 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Na žádost dožadujícího subjektu vymáhá dožádaný subjekt pohledávky, na něž se vztahuje doklad o vymahatelnosti pohledávky v členském státě dožadujícího subjektu. Ke každé žádosti o vymáhání pohledávky je přiložen jednotný doklad o vymahatelnosti pohledávky v členském státě dožádaného subjektu.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Dožadující subjekt může požádat o vymáhání pohledávky pouze v případě, že:

a) pohledávka a doklad o její vymahatelnosti nebyly v jeho členském státě napadeny, s výjimkou případů, kdy se použije čl. 81 odst. 2 druhý pododstavec tohoto nařízení;

b) [...]

c) dosud neuplynula promlčecí lhůta podle jeho právních předpisů.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Než dožadující subjekt požádá o vymáhání pohledávky, použijí se vhodné postupy pro vymáhání pohledávky, které jsou dostupné v členském státě dožadujícího subjektu, s výjimkou těchto případů:

a) pokud je zřejmé, že v členském státě dožadujícího subjektu neexistují žádná aktiva, která mohou být vymáhána, nebo že takové postupy nepovedou k úplnému uhrazení pohledávky a dožadující subjekt má konkrétní informace uvádějící, že dotčená osoba má aktiva v členském státě dožádaného subjektu;

b) pokud by uplatnění těchto postupů v členském státě dožadujícího subjektu způsobilo nepřiměřené obtíže.

Pokud dožádaný subjekt obdrží žádost o vymáhání pohledávky od dožadujícího subjektu, na žádost dožádaného subjektu poskytne dožadující subjekt veškeré dodatečné informace, jež by mohly být pro dožádaný subjekt pro potřeby vymáhání pohledávky nezbytné. Dožadující subjekt není povinen poskytnout informace uvedené v čl. 76 odst. 3 tohoto nařízení.“;

ca) nové odstavce 4 se nahrazuje tímto:

„4. Žádost o vymáhání pohledávky obsahuje rovněž prohlášení dožadujícího subjektu potvrzující, že podmínky stanovené v odstavcích 2 a 3 byly splněny.“;

d) doplňuje se nový odstavec 6, který zní:

„6. K žádosti o vymáhání pohledávky mohou být přiloženy další dokumenty vztahující se k pohledávce, které byly vydány v členském státě dožadujícího subjektu.“

33) Článek 79 se nahrazuje tímto:

„Článek 79

Doklad o vymahatelnosti pohledávky

1. Jednotný doklad o vymahatelnosti pohledávky v členském státě dožádaného subjektu odráží věcný obsah původního dokladu o vymahatelnosti pohledávky a je jediným základem pro opatření k vymáhání pohledávky a předběžná opatření přijímaná v členském státě dožádaného subjektu. Nepodléhá žádnému úkonu uznání, doplnění nebo nahrazení v tomto členském státě.

2. Jednotný doklad o vymahatelnosti pohledávky obsahuje:

a) jméno, adresu a veškeré další důležité informace týkající se identifikace dotyčné právnické nebo fyzické osoby nebo třetí osoby, která má v držení její majetek;

b) jméno, adresu a veškeré další důležité informace týkající se úřadu odpovědného za vyměření pohledávky, a pokud jde o jiný úřad, úřadu, kde lze získat další informace týkající se pohledávky nebo možností napadnout platební povinnosti;

- c) informace důležité pro určení dokladu o vymahatelnosti pohledávky, vydaného v členském státě dožadujícího subjektu;
- d) popis pohledávky, včetně jejího charakteru, období, jehož se pohledávka týká, den splatnosti pohledávky a veškerá jiná data důležitá pro její vymáhání, jakož i výše pohledávky, včetně jistiny, veškerých úroků, pokut, správních sankcí a všech dalších splatných poplatků a nákladů, vyjádřených v měnách členských států dožadujícího i dožádaného subjektu;
- e) datum, kdy dožadující subjekt nebo dožádaný subjekt oznámil doklad příjemci;
- f) počátek a délku lhůty, během níž je vymáhání pohledávky možné podle platného práva členského státu dožadujícího subjektu;
- g) veškeré další důležité informace.“

34) Článek 80 se nahrazuje tímto:

„Článek 80

Platební podmínky a lhůty

1. Pohledávky se vymáhají v měně členského státu dožádaného subjektu. S výhradou čl. 85 odst. 1a dožádaný subjekt poukáže dožadujícímu subjektu celou částku pohledávky, kterou vymůže.

Při poukazování částky pohledávky dožadujícímu subjektu poskytne dožádaný subjekt rovněž důležité informace týkající se identifikace dotčené právnické nebo fyzické osoby uvedené v čl. 79 odst. 2 tohoto nařízení.

2. Dožádaný subjekt může, umožňují-li to právní a správní předpisy platné v jeho členském státě, poskytnout dlužníkovi lhůtu k zaplacení nebo mu povolit placení ve splátkách. Veškeré úroky, které dožádaný subjekt vybere na základě takového odložení platby, se rovněž poukáží dožadujícímu subjektu. Dožádaný subjekt následně vyrozumí dožadující subjekt o jakémkoliv takovém rozhodnutí.

Ode dne obdržení žádosti o vymáhání pohledávky účtuje dožádaný subjekt úroky z prodlení podle platných právních a správních předpisů v členském státě dožádaného subjektu.“

35) Článek 81 se nahrazuje tímto:

„Článek 81

**Napadení týkající se pohledávky nebo dokladu o vymahatelnosti pohledávky
a napadení opatření k jejímu vymáhání**

1. Napadne-li zúčastněná strana v průběhu řízení o vymáhání pohledávku, původní doklad o vymahatelnosti pohledávky v členském státě dožadujícího subjektu nebo jednotný doklad o vymahatelnosti pohledávky v členském státě dožádaného subjektu nebo platnost oznámení učiněného orgánem v členském státě dožadujícího subjektu, podá tato zúčastněná strana žalobu k příslušnému orgánu členského státu dožadujícího subjektu, v souladu s použitelnými právními předpisy tohoto členského státu.

Dožadující subjekt o podání žaloby neprodleně vyrozumí dožádaný subjekt. Dožádaný subjekt může o podání žaloby rovněž informovat zúčastněná strana.

2. Jakmile dožádaný subjekt obdrží oznámení nebo informaci podle odstavce 1 od dožadujícího subjektu nebo od zúčastněné strany, přeruší řízení o vymáhání pohledávky až do rozhodnutí příslušného orgánu v této věci, pokud dožadující subjekt nepodá žádost na vymáhání pohledávky v souladu s druhým pododstavcem tohoto odstavce. Považuje-li to dožádaný subjekt za nezbytné, a aniž je dotčen článek 84 prováděcího nařízení, může přijmout předběžná opatření potřebná k zajištění úhrady pohledávky, pokud to u obdobných pohledávek umožňují právní předpisy platné v jeho členském státě.

Bez ohledu na první pododstavec může dožadující subjekt v souladu s právními a správními předpisy platnými v jeho členském státě požádat dožádaný subjekt o vymáhání napadené pohledávky, pokud to umožňují příslušné právní a správní předpisy platné v členském státě dožádaného subjektu. Každá taková žádost musí být odůvodněná. Jestliže výsledek napadení posléze vyzní ve prospěch dlužníka, je dožadující subjekt povinen nahradit všechny vymožené částky a všechny případné náhrady, jež je nutno zaplatit, v souladu s právními předpisy platnými v členském státě dožádaného subjektu.“

3. Jsou-li napadena opatření k vymáhání pohledávky přijatá v členském státě dožádaného subjektu nebo platnost oznámení učiněného orgánem dožádaného subjektu, podává se žaloba k příslušnému orgánu tohoto členského státu v souladu s jeho právními a správními předpisy.

4. [...]

5. [...]

(Pozn. Odstavcem 4 a odstavcem 5 se zabývá nový článek 81a)

35a) nový Za článek 81 se vkládá toto:

„Článek 81a

Stazžení žádosti a změny žádosti

1. Dožadující subjekt neprodleně informuje dožádaný subjekt o případné následné změně své žádosti o vymáhání pohledávky nebo o stažení své žádosti s uvedením důvodů změny nebo stažení.

2. Je-li změna žádosti zapříčiněna rozhodnutím příslušného orgánu uvedeného v čl. 81 odst. 1, dožadující subjekt zašle toto rozhodnutí spolu s revidovaným jednotným dokladem o vymahatelnosti pohledávky v členském státě dožádaného subjektu. Dožádaný subjekt poté přistoupí na základě revidovaného dokladu k dalším opatřením k vymáhání pohledávky.

V opatřeních k vymáhání pohledávky nebo v předběžných opatřeních, která již byla v členském státě dožádaného subjektu učiněna na základě původního jednotného dokladu o vymahatelnosti, lze na základě revidovaného dokladu pokračovat, není-li nutné žádost změnit v důsledku neplatnosti původního dokladu o vymahatelnosti v členském státě dožadujícího subjektu nebo původního jednotného dokladu o vymahatelnosti v členském státě dožádaného subjektu.

S ohledem na revidovaný doklad se použijí články 79 a 81.

3. Pokud se žádost mění z jakéhokoliv jiného důvodu a tato změna spočívá ve snížení výše pohledávky, pokračuje dožádaný subjekt v opatřeních k vymáhání pohledávky nebo v předběžných opatřeních, která již byla učiněna, toto vymáhání je však omezeno na výši pohledávky, která dosud nebyla uhrazena.“

36) Článek 82 se nahrazuje tímto:

„Článek 82

Omezení týkající se pomoci

1. Aniž je dotčena pravomoc poskytnout pomoc, dožádaný subjekt není povinen:

a) poskytnout pomoc uvedenou v člancích 78 až 81 tohoto nařízení, jestliže by vymáhání pohledávky v důsledku situace dlužníka způsobilo vážné hospodářské nebo sociální obtíže v členském státě dožádaného subjektu, pokud to právní a správní předpisy platné v členském státě dožádaného subjektu umožňují u obdobných vnitrostátních pohledávek;

b) poskytnout pomoc uvedenou v člancích 76 až 81 tohoto nařízení, jestliže se původní žádost podle článků 76 až 78 tohoto nařízení týká pohledávek starších pěti let počítáno ode dne splatnosti pohledávky v členském státě dožadujícího subjektu do dne podání původní žádosti o pomoc. Pokud však byly pohledávka nebo původní doklad o vymahatelnosti pohledávky v členském státě dožadujícího subjektu napadeny, počíná pětiletá lhůta běžet okamžikem, kdy se stanoví, že pohledávku nebo doklad o vymahatelnosti již nelze dále napadnout.

V případech, kdy orgány členského státu dožadujícího subjektu povolí odklad lhůty pro platbu nebo splátkový režim, se má za to, že pětiletá lhůta počíná běžet okamžikem, kdy uplynula lhůta pro splacení celé pohledávky.

V těchto případech však dožádaný subjekt není povinen poskytnout pomoc ve vztahu k pohledávkám starším deseti let, počítáno ode dne splatnosti pohledávky v členském státě dožadujícího subjektu.

2. Dožádaný subjekt uvědomí dožadující subjekt o důvodech odmítnutí žádosti o pomoc.“

37) Článek 84 se nahrazuje tímto:

„Článek 84

Předběžná opatření

1. Dožádaný subjekt v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy a správní praxí přijme na odůvodněnou žádost dožadujícího subjektu předběžná opatření potřebná k vymáhání pohledávky, pokud je pohledávka nebo doklad o vymahatelnosti pohledávky v členském státě dožadujícího subjektu v době podání žádosti napaden nebo pokud se na pohledávku dosud nevztahuje doklad o vymahatelnosti v členském státě dožadujícího subjektu, pokud by byla předběžná opatření v podobné situaci rovněž možná podle vnitrostátních právních a správních předpisů členského státu dožadujícího subjektu.

K žádosti o přijetí předběžných opatření v členském státě dožádaného subjektu se případně připojí dokument vypracovaný za účelem přijetí předběžných opatření v členském státě dožadujícího subjektu a vztahující se k pohledávce, která je předmětem žádosti o vzájemnou pomoc. Tento dokument nepodléhá žádnému úkonu uznání, doplnění nebo nahrazení v členském státě dožádaného subjektu.

2. K žádosti o předběžná opatření mohou být přiloženy další dokumenty vztahující se k pohledávce, které byly vydány v členském státě dožadujícího subjektu.

3. Pro účely prvního pododstavce se použijí obdobně ustanovení a postupy uvedené v člancích 78, 79, 81 a 82 tohoto nařízení.“

38) V článku 85 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Dožádaný subjekt od dotyčné fyzické nebo právnické osoby vymáhá a ponechá si veškeré náklady, které mu v souvislosti s vymáháním vzniknou, v souladu s právními předpisy členského státu dožádaného subjektu, které se vztahují na obdobné pohledávky.

1a. Pokud kromě výše pohledávky nelze od dlužníka vymoci náklady související s vymáháním, tyto náklady se buď odečtou od jakékoli částky, která byla skutečně získána, nebo, není-li to možné, nahradí je dožadující subjekt. Dožadující subjekt a dožádaný subjekt se mohou v konkrétním případě dohodnout na zvláštních pravidlech náhrady nebo se mohou dohodnout na zřeknutí se náhrady těchto nákladů.“

39) Za článek 85 se vkládá nový článek 85a, který zní:

„Článek 85a

Přítomnost v prostorách správních úřadů a účast na správních šetřeních

1. Na základě dohody mezi dožadujícím a dožádaným subjektem a v souladu s postupy stanovenými dožádaným subjektem mohou úředníci zmocnění dožadujícím subjektem za účelem podpory vzájemné pomoci podle tohoto oddílu:

a) být přítomni v prostorách, kde správní orgány členského státu dožádaného subjektu plní své úkoly;

b) být přítomni při správních šetřeních prováděných na území členského státu dožádaného subjektu;

c) pomáhat příslušným úředníkům členského státu dožádaného subjektu během soudního řízení v tomto členském státě.

2. Umožňuje-li to právo platné v členském státě dožádaného subjektu, může dohoda uvedená v odst. 1 písm. b) stanovit, že úředníci členského státu dožadujícího subjektu mohou jednotlivým osobám pokládat otázky a nahlížet do záznamů.

3. Úředníci zmocnění dožadujícím subjektem, kteří využívají možností uvedených v odstavcích 1 a 2, musí být vždy schopni předložit písemné zmocnění, v němž je uvedena jejich totožnost a jejich úřední způsobilost“.

39a) nový Článek 86 se zrušuje

39b) nový V hlavě IV kapitole III oddílu 2 se vkládá se nový článek 86a, který zní:

„Článek 86a

Pravomoc přijímat prováděcí akty

1. Komise prostřednictvím prováděcích aktů dále upřesní postup týkající se vymáhání. Tyto prováděcí akty stanoví:

a) praktická opatření nezbytná pro použití tohoto oddílu, pokud jde o předávání informací a dokumentů nebo rozhodnutí dotčené osobě elektronickými prostředky v souladu s článkem 4;

b) formát jednotného dokladu uvedeného v článku 79;

- c) informace, které má dožádaný subjekt poskytnout dožadujícímu subjektu, pokud jde o aktuální stav či výsledek žádosti a o související platný časový rámec;
- d) opatření, která mají dotčené instituce přijmout v případě změny nebo stažení pohledávky, která je předmětem žádosti o vymáhání;
- e) další podrobná pravidla nezbytná k provedení čl. 75 odst. 2, článků 76, 77, 78, 79, 80 a 81, čl. 82 odst. 1, čl. 83 druhého pododstavce a článků 84, 85 a 85a a
- f) stanovení minimální prahové hodnoty pro částky, u kterých lze uplatnit žádost o vymáhání.

2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 76b nařízení (ES) č. 883/2004.“

40) Článek 87 se mění takto:

- a) v odstavci 4 se odkaz na „článek 34“ zrušuje a nahrazuje se slovy „v čl. 1 písm. vb)“;
- b) na konci odstavce 6 se doplňuje nová věta, která zní:

„Jestliže však instituce, která byla požádána o provedení kontroly, využije zjištěné skutečnosti rovněž pro přiznání dávek dotčené osobě podle právních předpisů, jež uplatňuje, nesmí žádat o náhradu výdajů uvedených v předchozí větě.“

41) V článku 89 se zrušuje odstavec 3.

42) Článek 92 se zrušuje.

43) V článku 93 se výraz „článek 87“ nahrazuje slovy „články 87 až 87b“.

44) Vkládá se článek 94a, který zní:

„Článek 94a

Zvláštní přechodná ustanovení

Do vstupu nařízení (EU) XXX v platnost se články 56 a 70 prováděcího nařízení ve znění platném před [datum vstupu v platnost nařízení (EU) xxxx] nadále použijí na dávky v nezaměstnanosti, pro něž byly žádosti podány přede dnem [Úř. věst.: vložte prosím přesné datum, 24 měsíců od vstupu v platnost nařízení (EU) xxxx].

Články 56 a 70 tohoto nařízení, které byly v platnosti před vstupem nařízení (EU) xxxx v platnost, se nadále použijí na Lucembursko, a to až do [Úř. věst.: vložte prosím přesné datum, 3 roky po datu použitelnosti uvedeném v čl. 3 druhém pododstavci nařízení (EU) xxxx].

Lucembursko však může Komisi oznámit, že je nezbytné tuto lhůtu prodloužit o další 2 roky. Toto oznámení o prodloužení musí být učiněno s dostatečným předstihem před uplynutím tříleté lhůty uvedené v předchozím pododstavci. Toto oznámení se zveřejní v Úředním věstníku.

Článek 73 tohoto nařízení ve znění platném přede dnem vstupu v platnost nařízení (EU) xxxx se nadále použije na vypořádání pohledávek, které byly uplatněny přede dnem [Úř. věst.: vložte prosím přesné datum, 24 měsíců od vstupu v platnost nařízení (EU) xxxx].

Oddíl 3 hlavy IV kapitoly III tohoto nařízení ve znění platném přede dnem vstupu v platnost nařízení (EU) xxxx se nadále použije na žádosti a napadení opatření, které byly podány přede dnem [Úř. věst.: vložte prosím přesné datum, 24 měsíců od vstupu v platnost nařízení (EU) xxxx].“

45) Článek 96 se mění takto:

a) druhá věta odstavce 1 se mění takto:

„Nařízení Rady (EHS) č. 574/72, s výjimkou článku 107, však zůstává v platnosti a nadále má právní účinky pro účely:“;

b) za odstavec 1 se vkládá nový odstavec 1a, který zní:

„1a. Pro účely právních předpisů uvedených v odstavci 1 se pravidla pro přepočet měn řídí článkem 90 tohoto nařízení.“

Článek 3

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost, s výjimkou změn týkajících se článků 1, 3, čl. 11 odst. 2, článku 12, čl. 13 odst. 4a, článků 19, 20, 30, 32, 33a, 34, 60a až 65, 68, 68b a přílohy XII a přílohy XIII nařízení č. 883/2004 a čl. 5 odst. 1a až 4, čl. 14 odst. 1 až 5a, čl. 14 odst. 12, článků 16, 19a, 23 až 25, 28, 31, 32, 54a až 56, 67, 70, 73, 77 až 85 nařízení č. 987/2009, které se použijí od [Úř. věst.: vložte prosím přesné datum, 24 měsíců od vstupu v platnost].

Změny týkající se článku 64 nařízení č. 987/2009 se použijí od 1. ledna kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, v němž toto nařízení vstoupilo v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne

Za Evropský parlament

Za Radu

předseda

předseda nebo předsedkyně

PŘÍLOHA NAŘÍZENÍ (EU) XXXX

Přílohy nařízení (ES) č. 883/2004 se mění takto:

1) Příloha I se mění takto:

a) část I se mění takto:

-i) oddíl „ESTONSKO“ se nahrazuje tímto:

„ESTONSKO

Výživné vyplácené podle zákona o rodinných dávkách ze dne 1. ledna 2017“;

i) oddíl „SLOVENSKO“ se nahrazuje tímto:

„SLOVENSKO

Vyplácení náhradního výživného podle zákona č. 201/2008 Sb., o náhradním výživném, ve znění pozdějších předpisů“;

ii) oddíl „ŠVÉDSKO“ se nahrazuje tímto:

„ŠVÉDSKO

Výživné (kapitoly 17 až 19 zákona o sociálním pojištění)“;

b) část II se mění takto:

i) oddíl „MAĎARSKO“ se zrušuje,

-ii) oddíl „POLSKO“ se nahrazuje tímto:

„POLSKO

Jednorázový příspěvek při narození dítěte (zákon o rodinných dávkách)

Jednorázová dávka při narození dítěte, kterému bylo diagnostikováno vážné a trvalé zdravotní postižení nebo neléčitelné život ohrožující onemocnění, jež vzniklo v období prenatálního vývoje dítěte nebo během porodu“;

ii) oddíl „RUMUNSKO“ se zrušuje,

-iii) oddíl „SLOVENSKO“ se nahrazuje tímto:

„SLOVENSKO

Porodné“;

iii) za oddíl „FINSKO“ se doplňuje nový oddíl, který zní:

„ŠVÉDSKO

Příspěvek při osvojení dítěte (kapitola 21 zákona o sociálním pojištění (2001: 110))“.

2) Příloha II se mění takto:

i) oddíl „NĚMECKO – RAKOUSKO“ se nahrazuje tímto:

„NĚMECKO – RAKOUSKO

Ustanovení čl. 14 odst. 2 písm. g), h), i) a j) úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 4. října 1995 (určení příslušnosti obou zemí, pokud jde o dřívější pojistné případy a získané doby pojištění); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje.“;

ii) v příloze II se oddíl „ŠPANĚLSKO – PORTUGALSKO“ zrušuje.

3) V příloze III se oddíly „ESTONSKO“, „ŠPANĚLSKO“, „CHORVATSKO“, „ITÁLIE“, „LITVA“, „MAĎARSKO“, „NIZOZEMSKO“, „FINSKO“ a „ŠVÉDSKO“ zrušují.

4) Příloha IV se mění takto:

a) za oddíl „NĚMECKO“ se vkládá nový oddíl „ESTONSKO“;

b) za oddíl „KYPR“ se vkládá nový oddíl „LITVA“;

c) za oddíl „MAĎARSKO“ se vkládá nový oddíl „MALTA“;

d) za oddíl „POLSKO“ se vkládá nový oddíl „PORTUGALSKO“;

e) za oddíl „PORTUGALSKO“ se vkládá nový oddíl „RUMUNSKO“;

f) za oddíl „SLOVINSKO“ se vkládá nový oddíl „SLOVENSKO“;

g) za oddíl „SLOVENSKO“ se vkládá nový oddíl „FINSKO“;

h) a oddíl „ŠVÉDSKO“ se doplňuje nový oddíl „SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ“.

5) Příloha X se mění takto:

a) oddíl „ČESKÁ REPUBLIKA“ se zrušuje;

b) v oddíle „NĚMECKO“ se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) Dávky na zajištění živobytí podle základního ustanovení pro uchazeče o zaměstnání v souladu s knihou II zákona o sociálním zabezpečení“;

c) v oddíle „ESTONSKO“:

i) se zrušuje písmeno a),

ii) [...];

d) v oddíle „MAĎARSKO“ se v písmenu b) nahrazuje „ , “ „ .“ a písmeno c) se zrušuje;

e) za oddíl „PORTUGALSKO“ se vkládá nový oddíl „RUMUNSKO“:

„RUMUNSKO

Sociální dávky pro důchodce (mimořádné nařízení vlády č. 6/2009, kterým se stanoví minimální zaručený sociální důchod, schválené zákonem č. 196/2009)“;

f) oddíl „SLOVINSKO“ se zrušuje;

„fa) v oddíle „FINSKO“ se v písmenu b) „ , “ nahrazuje „ ,“ a písmeno c) se zrušuje;

g) oddíl „ŠVÉDSKO“ se nahrazuje tímto:

„ŠVÉDSKO

a) Příspěvky na bydlení pro osoby pobírající důchod (kapitoly 99–103 zákona o sociálním pojištění)

b) Vyživovací podpora pro starší osoby (kapitola 74 zákona o sociálním pojištění)“;

h) v oddíle „SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ“ se „e“ na konci písmena e) nahrazuje „f“:
a doplňuje se nové písmeno f), které zní:

„f) Příspěvek na mobilitu v rámci dávky na podporu osobní nezávislosti (část 4 zákona o sociálním zabezpečení z roku 2012 a část 5 zákona o reformě sociálního zabezpečení (Severní Irsko) z roku 2015 (S.I. 2015/2006 (N.I. 1))“.

6) Příloha XI se mění takto:

a) v oddíle „ČESKÁ REPUBLIKA“ se stávající odstavec označuje jako bod 1 a doplňuje se nový bod, který zní:

„2. Aniž jsou dotčeny články 5 a 6 tohoto nařízení, pro účely přiznání dorovnávacího příspěvku za doby pojištění, které byly získány podle právních předpisů bývalé České a Slovenské Federativní Republiky, lze pro splnění podmínky získání nejméně jednoho roku doby pojištění podle právních předpisů České republiky (§ 106a odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění) zohlednit výlučně dobu pojištění získanou pojištěncem během stanoveného období po rozpadu federace podle právních předpisů České republiky.“;

b) v oddíle „NĚMECKO“ se bod 3 nahrazuje tímto:

„3. Pro účely poskytování peněžitých dávek podle § 47 odst. 1 svazku V, § 47 odst. 1 svazku VII a § 24i svazku V zákoníku sociálního zabezpečení (SGB) pojištěncům žijícím v jiném členském státě stanoví německé systémy pojištění čistou platbu, jež se používá k vyměření dávek, jako kdyby dotyčný pojištěnec žil v Německu, ledaže by pojištěnec požádal o vyměření na základě čisté platby, již skutečně dostává. Pro účely přiznání rodičovských příspěvků podle spolkového zákona o rodičovské podpoře a rodičovské dovolené (BEEG) osobám, které žijí v jiném členském státě, vypočítá příslušný orgán pro německé rodičovské příspěvky průměrný měsíční příjem podle § 2c až 2f uvedeného zákona, který se používá pro výměru dávek, jako kdyby osoba žila v Německu. Použije-li se podle druhé věty § 2e odst. 3 BEEG daňové pásmo IV, protože příjemce nebyl během posuzovaného období do žádného německého daňového pásma zařazen, může příjemce požadovat, aby byl rodičovský příspěvek vyměřen na základě jeho skutečného čistého příjmu zdaněného v členském státě bydliště.“;

c) v oddíle „ESTONSKO“ se stávající odstavec označuje jako bod 1 a doplňuje se nový bod 2, který zní:

„2. Pro účely výpočtu poměrné dávky příspěvku na zaměstnatelnost v souladu s čl. 52 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení se doby pobytu získané v Estonsku zohlední od věku 16 let do okamžiku vzniku sociální události.“;

ca) oddíl „MALTA“ se nahrazuje tímto:

„MALTA

Zvláštní ustanovení pro úředníky

a) Výhradně pro účely uplatňování článků 49 a 60 tohoto nařízení se s osobami zaměstnanými podle zákona o maltských ozbrojených silách (kapitola 220 sbírky zákonů Malty), policejního zákona (kapitola 164 sbírky zákonů Malty), zákona o vězeňské službě (kapitola 260 sbírky zákonů Malty) a zákona o civilní ochraně (kapitola 411 sbírky zákonů Malty) zachází jako s úředníky.

b) Důchody vyplácené podle výše uvedených zákonů a podle nařízení o důchodech (kapitola 93 sbírky zákonů Malty) se výhradně pro účely čl. 1 písm. e) tohoto nařízení považují za „zvláštní systémy pro úředníky“.

d) oddíl „NIZOZEMSKO“ se mění takto:

i) odst. 1 písm. c) se nahrazuje tímto:

Ustanovení zákona o zdravotním pojištění (Zorgverzekeringswet) a zákona o dlouhodobé péči (Wet langdurige zorg) týkající se povinnosti platit příspěvky se vztahují na osoby uvedené v písmenu a) a na jejich rodinné příslušníky. Co se týče rodinných příslušníků, hradí příspěvky osoba, od které se odvozuje nárok na zdravotní péči, s výjimkou osob, které jsou rodinnými příslušníky vojáků v činné službě a žijí v jiném členském státě; tito rodinní příslušníci hradí příspěvky přímo.“;

ii) odst. 1 písm. d) se nahrazuje tímto:

„d) Ustanovení zákona o zdravotním pojištění (Zorgverzekeringswet) týkající se pozdního pojištění se použijí přiměřeně v případě pozdní registrace osob uvedených v odst. 1 písm. a) bodu ii) u Ústředního správního úřadu (Centraal Administratie Kantoor – CAK).“;

iii) odst. 1 písm. e) se nahrazuje tímto:

„e) Osoby, které mají nárok na věcné dávky dle právních předpisů jiného členského státu než Nizozemska a mají bydliště nebo dočasně pobývají v Nizozemsku, mají nárok na věcné dávky v souladu s přístupem uplatňovaným vůči pojištěným osobám v Nizozemsku ze strany instituce místa bydliště nebo místa pobytu, s ohledem na čl. 11 odst. 1, 2 a 3, čl. 19 odst. 1 a čl. 20 odst. 1 zákona o zdravotním pojištění (Zorgverzekeringswet), stejně jako na věcné dávky poskytované podle obecného zákona o dlouhodobé péči (Wet langdurige zorg).“;

iv) odst. 1 písm. f) se nahrazuje tímto:

„f) Pro účely článků 23 až 30 tohoto nařízení se za důchody splatné podle nizozemských právních předpisů považují následující dávky (vedle důchodů zahrnutých do hlavy III kapitol 4 a 5 tohoto nařízení):

— důchody přiznané podle zákona o privatizaci důchodového fondu státních zaměstnanců (Wet privatisering ABP);

— důchody přiznané podle zákona o vojenských důchodech (Kaderwet militaire pensioenen);

— dávky v pracovní neschopnosti přiznané podle zákona o dávkách v pracovní neschopnosti vojáků z povolání (Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen) (zákon o pracovní neschopnosti vojáků z povolání);

— důchody přiznané podle zákona o privatizaci důchodového fondu zaměstnanců nizozemských drah (Wet privatisering Spoorwegpensioenfond);

- důchody přiznané podle nařízení o pracovním řádu nizozemských drah (Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen),
- dávky přiznané osobám před dosažením zákonného důchodového věku na základě důchodového systému, jehož cílem je poskytnout dávky pro zaměstnance a bývalé zaměstnance v pokročilejším věku, nebo v případě předčasného odchodu z trhu práce v souladu s nařízením v rámci oficiální nebo kolektivní smlouvy týkající se předčasného odchodu z trhu práce nebo nařízení o předčasném odchodu z trhu práce pro osoby ve věku 55 let a více,
- dávky vyplácené vojenskému personálu a úředníkům v souladu s režimem platným pro případy propouštění zaměstnanců z důvodu nadstavu, odchodu z aktivní služby do starobního důchodu a předčasného odchodu do důchodu;
- dávky přiznané pozůstalým příbuzným, kteří pobírají pozůstalostní dávky podle jednoho nebo více z výše uvedených nařízení;
- jiné kolektivní invalidní, starobní nebo pozůstalostní důchody podle smlouvy o důchodech nebo nařízení o důchodech ve smyslu zákona o důchodech (Pensioenwet).“;

v. za odst. 1 písm. f) se vkládá nový odstavec, který zní:

„fa) Osoba ve smyslu čl. 69 odst. 1 zákona o zdravotním pojištění (Zorgverzekeringswet), která poslední den měsíce předcházejícího měsíci, ve kterém dosáhne věku 65 let, pobírá důchod nebo dávku, k nimž se na základě písm. f) tohoto oddílu přistupuje jako k důchodu splatnému podle nizozemských právních předpisů, se považuje za žadatele o důchod pro účely článku 22 tohoto nařízení, dokud tato osoba nedosáhne důchodového věku ve smyslu článku 7a zákona o obecném systému důchodového pojištění (Algemene Ouderdomswet).“;

vi) odst. 1 písm. h) se nahrazuje tímto:

„h) Pro účely čl. 18 odst. 1 tohoto nařízení mají osoby uvedené v odst. 1 písm. a) bodě ii) této přílohy, které dočasně pobývají v Nizozemsku, s ohledem na čl. 11 odst. 1, 2 a 3, čl. 19 odst. 1 a čl. 20 odst. 1 zákona o zdravotním pojištění (Zorgverzekeringswet) nárok na věcné dávky ze strany instituce místa pobytu v souladu s přístupem uplatňovaným vůči pojištěným osobám v Nizozemsku, jakož i na věcné dávky poskytované podle zákona o dlouhodobé péči (Wet langdurige zorg) .“;

e) za oddíl „RAKOUSKO“ se vkládá nový oddíl „SLOVENSKO“:

„SLOVENSKO

Aniž jsou dotčeny články 5 a 6 tohoto nařízení, pro účely přiznání dorovnávacího příspěvku za doby pojištění, které byly získány podle právních předpisů bývalé České a Slovenské Federativní Republiky, lze pro splnění podmínky získání nejméně jednoho roku doby pojištění podle právních předpisů Slovenské republiky (*§ 69b odst. 1 písm. b) zákona č. 461/2003 Sb. o sociálním pojištění) zohlednit výlučně dobu pojištění získanou pojištěncem během stanoveného období po rozpadu federace podle právních předpisů Slovenské republiky*).“;

f) v oddíle „ŠVÉDSKO“:

i) se zrušují body 1 a 2;

ii) v bodě 3 se slova „(zákon 2000:798)“ nahrazují tímto:

„(kapitola 6 zákona o provádění zákona o sociálním pojištění, pokud jde o kapitoly 53–74)“;

- iii) v bodě 4:
 - v úvodní větě se slova „s kapitolou 8 Lag (1962:381) om allmän försäkrings (zákon o obecném pojištění)“ nahrazují slovy „s kapitolou 34 zákona o sociálním pojištění“;
 - v písmenu b) se slova „podle kapitoly 8 odst. 2 a 8 výše uvedeného zákona“ nahrazují slovy „podle kapitoly 34 oddílů 3, 10 a 11 výše uvedeného zákona“ a slova „podle zákona o starobních důchodech závislých na výdělku (1998:674)“ se nahrazují slovy „podle kapitoly 59 zákona o sociálním pojištění“;
- iv) v bodě 5 písm. a) se slova „(zákon 2000:461)“ nahrazují slovy „(kapitola 82 zákona o sociálním pojištění)“;
- g) v oddíle „SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ“:
 - i) se body 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Pokud, v souladu s právními předpisy Spojeného království, může být osobě, která dosáhla důchodového věku před 6. dubnem 2016, přiznán nárok na důchod, jestliže:

 - a) jsou zohledněny příspěvky bývalého manžela nebo registrovaného partnera, jako kdyby byly vlastními příspěvky dané osoby, nebo

b) jsou příslušné příspěvkové podmínky splněny manželem, registrovaným partnerem nebo bývalým manželem či bývalým registrovaným partnerem dané osoby, pokud byl v příslušném případě manžel nebo registrovaný partner nebo bývalý manžel či bývalý registrovaný partner činný jako zaměstnanec nebo osoba samostatně výdělečně činná a vztahovaly se na něj právní předpisy dvou nebo více členských států, použijí se ke stanovení nároku podle právních předpisů Spojeného království ustanovení hlavy III kapitoly 5 tohoto nařízení. V tomto případě se odkazy uvedené v kapitole 5 na „doby pojištění“ považují za odkazy na doby pojištění získané:

i) manželem, registrovaným partnerem nebo bývalým manželem či bývalým registrovaným partnerem, pokud nárok uplatňuje:

- jeden z manželů nebo registrovaných partnerů, nebo
- osoba, jejíž manželství zaniklo jinak než smrtí manžela či registrovaného partnera, nebo

ii) bývalým manželem nebo registrovaným partnerem, pokud nárok uplatňuje:

- vdova, vdovec nebo registrovaný partner, kteří nemají bezprostředně před důchodovým věkem nárok na přídavky pro ovdovělé rodiče, nebo
- vdova, jejíž manžel zemřel před 9. dubnem 2001 a která nemá bezprostředně před důchodovým věkem nárok na přídavky pro ovdovělou matku, přídavky pro ovdovělé rodiče či vdovský důchod, nebo která má nárok pouze na vdovský důchod závisející na věku vypočítaný na základě čl. 52 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení, a pro tyto účely se ‚vdovským důchodem závisejícím na věku‘ rozumí vdovský důchod vyplácený ve snížené výši v souladu s čl. 39 odst. 4 zákona o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení z roku 1992.

Tento bod se nevztahuje na osoby, které dosáhly důchodového věku dne 6. dubna 2016 nebo později.

2. Pro účely uplatňování článku 6 tohoto nařízení na ustanovení upravující nárok na příspěvek na pečovatelskou službu, příspěvek na pečovatele a příspěvek na živobytí pro zdravotně postižené osoby a příspěvek na osobní nezávislost se doba zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení získaná na území jiného členského státu než Spojeného království zohlední, pouze pokud je to nutné ke splnění podmínek ohledně požadovaných období přítomnosti ve Spojeném království přede dnem, k němuž nárok na dotyčnou dávku poprvé vznikl.“,

ii) bod 4 se nahrazuje tímto:

„4. Použije-li se článek 46 tohoto nařízení a je-li dotyčná osoba postižena pracovní neschopností vedoucí k invaliditě a podléhá v takovém okamžiku právním předpisům jiného členského státu, zohlední Spojené království pro účely čl. 30A odst. 5 zákona o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení z roku 1992, části 1 zákona o reformě sociálního zabezpečení z roku 2007 nebo odpovídajících ustanovení pro Severní Irsko všechny doby, během kterých tato osoba z důvodu této pracovní neschopnosti pobírala:

- i) peněžité dávky v nemoci nebo mzdu či plat jako jejich náhradu, nebo
- ii) dávky ve smyslu hlavy III kapitoly 4 a 5 tohoto nařízení přiznané s ohledem na invaliditu, jež následovala po pracovní neschopnosti podle právních předpisů tohoto jiného členského státu,

jako by to byla období, v nichž byly vypláceny krátkodobé dávky při pracovní neschopnosti v souladu s čl. 30A odst. 1 až 4 zákona o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení z roku 1992, zaměstnanecký a podpůrný příspěvek (fáze posouzení) vyplácený v souladu s částí 1 zákona o reformě sociálního zabezpečení z roku 2007 nebo odpovídajícími ustanoveními pro Severní Irsko.

Při uplatňování tohoto ustanovení se zohledňují pouze doby, během nichž by se osoba nacházela ve stavu pracovní neschopnosti podle právních předpisů Spojeného království.“

- 7) Za přílohu XI se doplňují nové přílohy, které znějí:

„PŘÍLOHA XII

DÁVKY DLOUHODOBÉ PÉČE POSKYTOVANÉ ODCHYLNĚ OD ČL. 33A ODST. 2

(čl. 33a odst. 2)

RAKOUSKO

Peněžitá dávka dlouhodobé péče (Spolkový zákon o dávkách dlouhodobé péče, BGBl. I č. 110/1993 ve znění pozdějších předpisů) poskytovaná v důsledku pracovních úrazů nebo nemocí z povolání je koordinována podle hlavy III kapitoly 2 – Dávky při pracovních úrazech a nemocech z povolání.

FRANCIE

a) Příspěvek na trvalou péči (zákon o sociálním zabezpečení, článek L.355-1) je koordinován podle hlavy III kapitoly 4 – Dávky v invaliditě, nebo podle hlavy III kapitoly 5 – Dávky ve stáří, a to v závislosti na dávce, k níž je příspěvek na péči doplňkově vyplácen.

b) Doplnková dávka na trvalou péči (zákon o sociálním zabezpečení, článek L.434-2) je koordinována podle hlavy III kapitoly 2 – Dávky při pracovních úrazech a nemocech z povolání.

NĚMECKO

Dávky dlouhodobé péče poskytované v souvislosti s pracovními úrazy a nemocemi z povolání (oddíl VII německého zákona o sociálním zabezpečení, § 44) jsou koordinovány podle hlavy III kapitoly 2 – Dávky při pracovních úrazech a nemocech z povolání.

POLSKO

Doplňkový příspěvek na péči (zákon ze dne 17. prosince 1998 o dávkách ve stáří a v invaliditě poskytovaných z Fondu sociálního pojištění) je koordinován podle hlavy III kapitoly 4 – Dávky v invaliditě, nebo podle hlavy III kapitoly 5 – Dávky ve stáří, a to v závislosti na dávce, k níž je příspěvek na péči doplňkově vyplácen.“;

„PŘÍLOHA XIII

PENĚŽITÉ RODINNÉ DÁVKY, JEJICHŽ ÚČELEM JE NÁHRADA PŘÍJMU BĚHEM DOBY VÝCHOVY DÍTĚTE

(Článek 68b)

Část I Peněžité rodinné dávky, jejichž účelem je náhrada příjmu během doby výchovy dítěte¹¹

(Čl. 68b odst. 1)

¹¹ Kypr, Řecko, Malta, Irsko, Nizozemsko a Spojené království uvedly, že nepovažují žádné ze svých rodinných dávek za dávky ve smyslu peněžitých rodinných dávek, jejichž účelem je náhrada příjmu během doby výchovy dítěte (upozorňujeme, že tato poznámka pod čarou je vložena pouze pro informační účely a že nebude zahrnuta do konečného znění, jež bude zveřejněno v Úředním věstníku).

RAKOUSKO

- a) Paušální příspěvek na péči o dítě (zákon o příspěvcích na péči o dítě, 2001/103)
- b) Příspěvek na péči o dítě jako náhrada příjmů z výdělečné činnosti (zákon o příspěvcích na péči o dítě, 2001/103)
- c) Partnerský přídavek (Partnerschaftsbonus) (zákon o příspěvcích na péči o dítě, 2001/103)

BELGIE

Nárok na rodičovskou dovolenou v rámci přerušení profesní kariéry (královský výnos ze dne 29. října 1997 o zavedení rodičovské dovolené v rámci přerušení profesní kariéry)

BULHARSKO

- (a) Dávka v těhotenství a porodné (zákoník sociálního pojištění, vyhlášeno ve sbírce zákonů č. 110 ze dne 17.12.1999, v platnosti od 1. ledna 2000), vyplácená od 6. měsíce věku dítěte
- (b) Dávka při osvojení dítěte ve věku od 2 do 5 let věku (zákoník sociálního pojištění, vyhlášeno ve sbírce zákonů č. 110 ze dne 17.12.1999, v platnosti od 1. ledna 2000)
- (c) Dávka na výchovu malého dítěte (zákoník sociálního pojištění, vyhlášeno ve sbírce zákonů č. 110 ze dne 17.12.1999, v platnosti od 1. ledna 2000)

ČESKÁ REPUBLIKA

Rodičovský příspěvek (zákon o státní sociální podpoře č. 117/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů)

DÁNSKO

- a) Náhrada mzdy (zákon o režimu pro soukromý sektor určeném k vyrovnání podmínek v mateřství) vyplácená od 15. týdne po narození dítěte
- b) Peněžité mateřské a otcovské dávky (zákon v konsolidovaném znění o nároku na dovolenou a dávky při narození dítěte) vyplácené od 15. týdne po narození dítěte

ESTONSKO

Rodičovská dávka (zákon o rodinných dávkách ze dne 15. června 2016)

FINSKO

Rodičovský příspěvek (zákon o nemocenském pojištění, 1224/2004)

FRANCIE

- a) Doplňující dávka s možností volného výběru činnosti (děti narozené/osvojené přede dnem 1. ledna 2015) (článek 60-II zákona o financování sociálního zabezpečení z roku 2004)
- b) Společná dávka na východu dítěte (PreParE) (děti narozené dne 1. ledna 2015 nebo po tomto datu) (článek 8-I-7° – zákon č. 2014-873 ze dne 4. srpna 2014 k zajištění skutečné rovnosti žen a mužů)

NĚMECKO

Rodičovský příspěvek (zákon o rodičovském příspěvku a rodičovské dovolené)

MAĎARSKO

Příspěvky na péči o dítě (zákon LXXXIII z roku 1997 o službách v rámci systému povinného zdravotního pojištění)

ITÁLIE

Příspěvek po dobu rodičovské dovolené (legislativní nařízení ze dne 26. března 2001, č. 151)

LOTYŠSKO

Rodičovská dávka (zákon o pojištění pro případ mateřství a nemoci ze dne 6. listopadu 1995)

LITVA

Dávka na péči o dítě (zákon Litevské republiky ze dne 21. prosince 2000 č. IX-110 o sociálním pojištění pro případ nemoci a mateřství, ve znění pozdějších předpisů)

LUCEMBURSKO

Náhradní příjem při rodičovské dovolené (zákon ze dne 3. listopadu 2016 o reformě rodičovské dovolené)

POLSKO

a) Doplnková dávka k rodinným přídávkům na péči o dítě vyplácená po dobu rodičovské dovolené (zákon ze dne 28. listopadu 2003 o rodinných dávkách)

b) Rodičovská dávka (zákon ze dne 28. listopadu 2003 o rodinných dávkách)

PORTUGALSKO

a) Rodičovský příspěvek (legislativní nařízení č. 89/2009 ze dne 9. dubna 2009 a č. 91/2009 ze dne 9. dubna 2009) vyplácený od 7. týdne po narození dítěte

b) Rozšířený rodičovský příspěvek (legislativní nařízení č. 89/2009 ze dne 9. dubna 2009 a č. 91/2009 ze dne 9. dubna 2009)

c) Příspěvek při osvojení dítěte (legislativní nařízení č. 89/2009 ze dne 9. dubna 2009 a č. 91/2009 ze dne 9. dubna 2009)

RUMUNSKO

Měsíční příspěvek na výchovu dítěte (mimořádné nařízení vlády č. 111 ze dne 8. prosince 2010 o rodičovské dovolené a měsíčním příspěvku na výchovu dítěte, ve znění pozdějších změn a doplnění)

SLOVENSKO

Rodičovský příspěvek (zákon o rodičovském příspěvku č. 571/2009, ve znění pozdějších předpisů)

SLOVINSKO

- a) Rodičovská kompenzační dávka (zákon o ochraně rodičů a rodinných dávkách, Úřední věstník č. 26/14 a 15/90, ZSDP-1)
- b) Rodičovský příspěvek (zákon o ochraně rodičů a rodinných dávkách, Úřední věstník č. 26/14 a 15/90, ZSDP-1)

ŠVÉDSKO

Rodičovská dávka (zákon o sociálním pojištění)

Část II Členské státy, které přiznávají rodinné dávky uvedené v článku 68b v plném rozsahu

(Čl. 68b odst. 2)

ESTONSKO

FINSKO

LITVA

LUCEMBURSKO

ŠVÉDSKO.“